

Dhamma TIME

ประมวลภาพวันคุ้มครองโลก

- * พิธีมุตติสาสักการะพระภิกษุ ผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประจำครั้งดับโลก ปีที่ 26
- * พิธีมอบโล่เกียรติยศและทุนการศึกษา เด็กสำนักเรียนบาลีดีเด่นทั่วประเทศ
- * พิธีถวายไทยธรรมคณะสังฆ 3,000 กว่าวัด ทั่วประเทศ
- * พิธีถวายไทยธรรมคณะสังฆ 323 วัด 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- * พิธีมอบป้าจัยช่วยเหลือครู 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

ເກົ່າຕິດ
ສະຖານທີ່
ຂ່າມບຸນ

ໜັງສືອອູ້ໃນບຸນ
online
mp3 ນຳນັ້ນສາມາຟີ

dmc-tv

DMC

www.dmc.tv

ໝາຍດ ໂລ

ອ່ານຫວຼມະ
ກວຽແໜ່ງກວມ

ຝັ້ນໃນຝັ້ນຕັດຊ່ວງ
ທບທວນທຸກວັນ

ຫວຼມະເຢາວໜານ
ກາຮົງຕູນ

www.dmc.tv

ໝາຍດ່າຍທອດສົດທຸກວັນ ແລ້ວໄດ້ຍື່ນຫຼັງ

ສາມາຟີ ນຽກ ສວຣັດ ກວຽແໜ່ງກວມ ຕູນຍົ່ວມສື່ອຫວຼມະມາກມາຍ
ໃຫ້ຄຸນອູ້ໃນບຸນຕົລວດເວລາ

TOP OF WEEK

- 4 ข่าวบุญต่างประเทศ
"วัดพระธรรมกายเบอร์ลิน จัดพิธีบูชาข้าวพระ"

- 5 ข่าวบุญในประเทศไทย
"เจ้าคพระใหญ่หนเหนือ จัดพิธีปฐมนิเทศบาล"

- 6 ประมวลภาพงานบุญพิธี
"วันคุ้มครองโลก"

- 14 พุทธประวัติ
"พระสัมมาสัมพุทธเจ้า"
- 24 แม่
"ความยิ่งใหญ่ที่พุทธศาสนายกย่อง"

- 27 วันสารทจีน

- 33 ธรรมะเพื่อประชาชน
"ความเมี้ยมตากซื่อว่ารักตนเอง"

- 37 ธรรมะเพื่อประชาชน
"สำรวมอินทรีย์ชีวีพันทุกข์"

- 40 เรื่องเด่นทันเหตุการณ์
"น้องเมย์ รัชนก อินทนนท์"

- 44 สุขภาพนักสร้างบารมี
"เด็กพูดจาหยาบคาย"

ຂ່າວບຸນູຕ່າງປະເທດ

ວັດພຣະອຣມກາຍເບອຣລິນ ຈັດພື້ນູ້ຊາຂ້າວພະ

ຄນະກຳລາຍານມີຕຽວັດ ພຣະອຣມກາຍເບອຣລິນ ປະເທດເຢຣອມນີ້ ໄດ້ພ້ອມໄຈກັນມາຮ່ວມພື້ນູ້ຊາຂ້າວພະ ທີ່ໄດ້ປະກອບພື້ນູ້ການພ້ອມກັບວັດພຣະອຣມກາຍ ແລະ ສູນຍົສາຂາທ່າວໂລກ ຜ່ານການຄ່າຍ - ທອດສົດທາງ DMC ຈາກນັ້ນເປັນພື້ນູ້ທອດຜ້າປໍາສາມັກຄື ໂດຍມີກຳລາຍານມີຕຽວັດລົ້ລົ້ ປລື້ມກມລ ແລະ ກຳລັກຕິຕິຍາ ພຣັງເຄ ເປັນປະການນຳກຳລ່າວຄໍາຄວາຍຜ້າປໍາ

ຕ່ອດວິຍພື້ນູ້ລ່າວຄໍາຄວາຍກັດຕາຫາວັນສັ່ງພານ ພື້ນູ້ລ່າວຄໍາຄວາຍຈຸດປັ້ງຈັຍໄທຍ່ອຮຣມ ພື້ນູ້ກ່າວຄໍາຄວາຍທອງຄຳເພື່ອໜ່ອຍຫຼຸ່ມເຫັນພຣະມງຄລເທັມນີ້ (ສດ ຈນຖສໂຣ) ແລະ ພື້ນູ້ລ່າວຄໍາຄວາຍຜ້າໄຕຮແດ່ຄນະສົງໃຫ້ໃນການບຣວພ໌າ-ອຸປສມບທຮຣມທາຍາທ ຈາກນັ້ນສາຮູ້ໜີໄດ້ຮ່ວມຄໍາຄວາຍຈຸດປັ້ງຈັຍໄທຍ່ອຮຣມແດ່ຄນະສົງໃຫ້

ກາຄນ່າຍເປັນພື້ນູ້ລ່າວຄໍາຂອ້າມາ ແລະ ພື້ນູ້ຕັດປອຍພນມທາຍາທ ທີ່ຈະເຂົ້າພື້ນູ້ອຸປສມບທໜີ່ໃນໂຄງການບຣມທາຍາທນານາສາຕີ ແອງກາຄນີ່ນູ່ໂໂຮປ ທີ່ກາຍໜັງເສົ້າຈິນພື້ນູ້ກວມທຸກທ່ານຕ່າງປລື້ມປິຕີເປັນຍ່າງມາກທີ່ໄດ້ມີສ່ວນ ຮ່ວມໃນການບຸນູຄວັງນີ້

1. ທຸກທ່ານພ້ອມໄຈຮ່ວມພື້ນູ້ຊາຂ້າວພະ
2. ພື້ນູ້ທອດຜ້າປໍາສາມັກຄື
3. ພື້ນູ້ຕັດປອຍພນ

ข่าวบุญในประเทศไทย

เจ้าคณะใหญ่หนเหนือเปิดพิธีปฐมนิเทศบาลี

สมเด็จพระมหาชัยมังคลาจารย์ คณบดีปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ แม่กองบาลีสนา�หลวง เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ เป็นประธานในพิธีปฐมนิเทศการศึกษา ปริยติธรรมแผนกบาลี ประจำปีการศึกษา 2556 ในระดับเบรียญธรรมเอก ได้แก่ เบรียญธรรมประโยค 7 8 และ 9 ณ โรงเรียนพระปริยติธรรมส่วนกลางของคณบดีสงฆ์ วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร

ซึ่งในโอกาสนี้ สมเด็จพระมหาชัยมังคลาจารย์ ได้กล่าวไว้ให้อภิวัตรว่า สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ปืน ชุตินทร์) อดีตแม่กองบาลีสนามหลวง และ เจ้าอาวาสวัดสามพระยา ได้ก่อตั้งโรงเรียนพระปริยติธรรมส่วนกลางเพื่อเบรียญธรรมเอกจนมาถึงทุก วันนี้ เพื่อให้พระภิกษุ สามเณร ได้มาศึกษา เล่าเรียน และมีคุณบาอาจารย์ค่อยสอน

สมัยโบราณไม่มีโรงเรียน นักเรียนต้องไปหาอาจารย์เองที่วัด ซึ่งประโยคสูงๆ จบได้น้อย เพราะครูบาอาจารย์มีน้อย ส่วนสมัยนี้ครูบาอาจารย์มีมาก สถิติทุกปีก็เป็นที่น่าชื่นชมว่า มีพระภิกษุ สามเณรสอบได้เบรียญธรรม 9 ประโยคมากขึ้น และก็อยู่ในสมณเพศเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญ การเรียนบาลีนั้นจะต้องท่องจำ แต่ทุกวันนี้ไม่ค่อยได้ยินเสียงท่อง ส่วนมากจะท่องในใจ หรือ ออกรสึ่งเบาๆ ซึ่งการท่องนั้นจะต้องออกเสียงดังๆ เพื่อจะสามารถจำได้

สำหรับรายวิชาและพระอาจารย์ที่สอนบาลีมี

ดังนี้ ในระดับชั้นประโยค 7 วิชาแปลไทยเป็นมคธ (กลับ) พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระพรหมโมลี วิชาแปลมคธเป็นไทย พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระศรีสุธรรมโมลี ในระดับชั้นประโยค 8 วิชาแปลไทยเป็นมคธ (กลับ) พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระเทพปริยติมุนี วิชาแปลมคธเป็นไทย พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่ พระธรรมเจดีย์วิชาแต่งฉันท์ภาษาบ้านครับ พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระพรหมดิลก และในระดับชั้นประโยค 9 วิชาแปลไทยเป็นมคธ พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระวิสุทธิวงศาการย์ วิชาแต่งไทยเป็นมคธ พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระธรรมกิตติวงศ์ ส่วนวิชาแปลมคธเป็นไทย พระอาจารย์ผู้สอนได้แก่พระราชวัตน์

ประมวลภาพงานบุญ วันสมารีโลก

ณ ห้องแก้วสารพัดนึก สถาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย

วันสมารีโลก

วันอาทิตย์ต้นเดือนที่ 4 สิงหาคม 2556

- * พิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุ
ผู้สอบได้เบรียญธรรม 9 ประโยคระดับโลก ปีที่ 26
- * พิธีมอบโล่เกียรติยศและทุนการศึกษา
แด่สำนักเรียนบาลีดีเด่นทั่วประเทศ
- * พิธีถวายไทยธรรมคณะสงฆ์
3,000 กว่าวัด ทั่วประเทศ
- * พิธีถวายไทยธรรมคณะสงฆ์ 323 วัด
4 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- * พิธีมอบปัจจัยช่วยเหลือครู
4 จังหวัดชายแดนภาคใต้

พิธีมุทิตาสักการะพระภิกขุ
ผู้สอบได้เปรียญธรรม 9 ประโยค

DMC www.dmc.tv

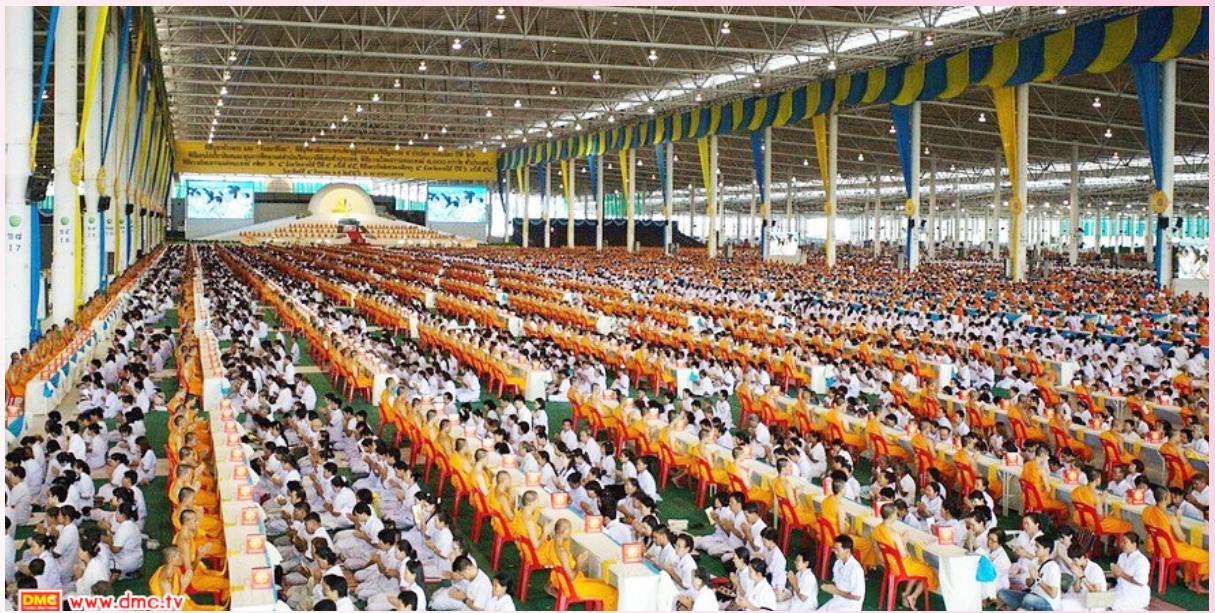

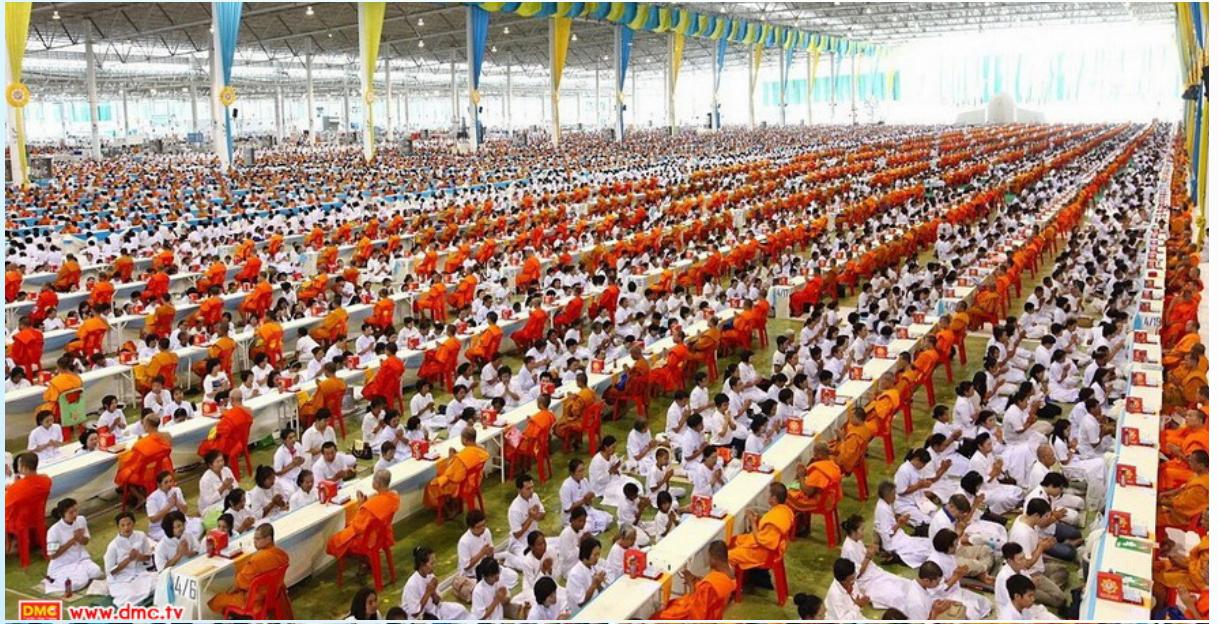
DMC www.dmc.tv

พุทธประวัติ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ก็คือ มนูชาติธรรมดาคนหนึ่ง ไม่ได้เป็นเทพเจ้าผู้วิเศษหรือเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และไม่ได้เป็นผู้สร้างสรรพชีวิตหรือสร้างสิ่งทั้งหลายในโลก แต่เป็นบุคคลที่ตั้งความปรารถนาที่จะมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงได้สั่งสมบำรุงอย่าง มากหมาย ซึ่งการสร้างบำรุงมีนั้นไม่ใช่เพียงแค่ทำวันนี้หรือพรุ่งนี้แล้วจะได้เป็นพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าได้เลย แต่ทุกพระองค์ต่างต้องสั่งสมบำรุงมีมาเป็นเวลาภานุหารยานหlays หลายชาติ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องสร้างบำรุง 20 อดสังไขยกับแสนมหาภกป อย่างเช่นพระโคดมพุทธเจ้า พระองค์ปัจจุบันนี้ แต่ถ้าสร้างบำรุงมีกันนานนานที่สุดก็ 80 อดสังไขยกับแสนมหาภกป เมื่อบรรลุ เป็นเบญมบริบูรณ์แล้ว ก็จะแสดงมาบุตติขึ้นยังมนุสสภูมิที่ชุมพุทธป และจะทรงแสดงมาบุตติขึ้นเฉพาะ อสุภุกปเท่านั้น เพื่อมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัม พุทธเจ้า นำพระสัทธธรรมมาสั่งสอนสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากการจราจุไปสู่พระ นิพพาน ด้วยเหตุนี้ประกอบกับระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างบำรุงของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้ง 3 ประภาก จึงทำให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบุตติขึ้นได้ยาก บนโลกนี้ แต่ก็ได้มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้แล้ว หลายพระองค์อยู่ในเมืองเมืองนี้ ทรายในท้องมหาสมุทรทั้ง 4 มากหมายเพียงนั้น

ข้าง เป็นพระสัพพัญญาอบรู้ทุกสิ่งทั้งปวง เพราะพระองค์ได้สะสมปัญญามาจากการเกิดในแต่ละชาติ จึงทำให้พระองค์เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องว่า *

* โลกนี้มีแต่ความทุกข์ ไม่ว่าจะเป็นทุกข์ที่เกิดจากตนเองและที่เกิดมาจากคนอื่น* เมื่อมีความคิดอย่างนี้เกิดขึ้น จึงมีความคิดที่จะกำจัดทุกข์ออกไปอย่างถาวร นอกจากนี้ยังตั้งใจที่จะนำพาสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากการจราจุ ความทุกข์นี้ไปด้วยพระองค์จึงได้เริ่มสร้างบำรุง ด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ

ด้วยความเพียรพยายามและด้วยความอดทนเป็นเวลาภานุหารยานหlays กป จนเมื่อบรรลุ เต็ม เป็นเบญมบริบูรณ์แล้ว ก็จะแสดงมาบุตติขึ้นยังมนุสสภูมิที่ชุมพุทธป และจะทรงแสดงมาบุตติขึ้นเฉพาะ อสุภุกปเท่านั้น เพื่อมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัม พุทธเจ้า นำพระสัทธธรรมมาสั่งสอนสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากการจราจุไปสู่พระ นิพพาน ด้วยเหตุนี้ประกอบกับระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างบำรุงของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้ง 3 ประภาก จึงทำให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบุตติขึ้นได้ยาก บนโลกนี้ แต่ก็ได้มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้แล้ว หลายพระองค์อยู่ในเมืองเมืองนี้ ทรายในท้องมหาสมุทรทั้ง 4 มากหมายเพียงนั้น

แต่ด้วยการสั่งสมบำรุงมีและฝึกฝนตนเองที่ใช้เวลาภานุหารไม่เท่ากัน และด้วยผลกรรมที่ได้กระทำไว้ในอดีตทั้งกุศลกรรมและอกุศลกรรม จึงทำให้บรรมีของแต่ละพระองค์มีไม่เท่ากัน และต้องได้รับผลจากที่ได้กระทำไว้ในอดีตที่แตกต่างกัน จึงทำให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีความแตกต่างกันในชาติสุดท้ายที่แสดงมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้น บุคคลใดก็สามารถที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ เพราะตำแหน่งนี้มิได้ผูกขาดแก่ผู้ใด

กามมานบุชที่ครก์ตามที่ได้พบเห็นก็เกิดความเลื่อมไศรัหรา เทิดทูนบุชา

ผู้หนึ่ง แต่ทุกคนสามารถที่จะเป็นได้ทั้งนั้น ถ้ามีใจ
ประถนาแล้วสั่งสมบุญบารมีในทุกบุญไม่ได้ขาด
เลยในทุกเวลนาทีของทุก วันตามอย่างของ
พระพุทธองค์ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป และตั้งใจฝึกฝน
ตนเองในมีนิสัยที่ดีเกิดขึ้น โดยการละเว้นจาก
อกุศลกรรมทุกอย่าง ไม่ว่าในระหว่างหืนหรือไม่ก็ตาม
แล้วมีใจประถนาที่มั่นคงแน่วแน่ ต่อเป็นมายที่
ตนต้องการ ไม่ทอดถอนหรือหมดกำลังใจเดียก่อน
เมื่อถึงที่สุดแล้ว ผลแห่งอกุศลกรรมก็จะส่งผลให้เรา
ทั้งในระดับที่ทำให้เจิดใจงาม รูปร่างลักษณะดี มี
บุคลิกน่าเชื่อถือ น่าไว้วางใจ น่าเกรงขามและเป็นผู้
มีชื่อเสียงดี มีคนอยากที่จะคบค้าสมาคมด้วย เมื่อ
ถึงคราวที่ปฏิบัติธรรมก็เข้าถึงธรรมกาย คือ พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าที่อยู่ภายในตัวของทุกคนได้ง่าย
หมกมิกเส้าพระนิพพาน ตามอย่างพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าในหลายๆ พระองค์ที่ได้ทำมาแล้ว

พุทธประวัติ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือใคร

เป็นการยกที่ใจจะนิยามความหมายของ
คำว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ครอบคลุมขัดเจน
เพราเนื่องด้วย คุณลักษณะเฉพาะพระองค์นั้น
เป็นเลิศประเสริฐในทุกด้าน เป็นบุคคลที่สำคัญ
ที่สุดของโลกและจักรวาล พระองค์มีพระคุณอัน
ไม่มีประมาณต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย เพราทรงชี้
หนทางแห่งการดับทุกข์ อีกทั้งทรงเป็นต้นบุญ
ต้นแบบในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงามที่จะ
นำพาสรรพสัตว์ไปสู่ความสุขทั้งปัจจุบัน อนาคต
และความสุขอย่างยิ่ง คือ พระนิพพาน ทุกข้อความ
ที่ถูกถ่ายทอดออกมานี้ คำอุปมาที่ยกขึ้นแสดงไว้ถึง
เศษเสี้ยวของในความเป็นจริงของพระองค์ ที่

นิยามของคำว่า "พระสัมมาสัมพุทธเจ้า"

คำว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย มีนัยที่แตกต่างกันไปตามสติปัญญาที่ผู้นั้นจะพึงมี หรือพุทธศาสนาชนทั่วไป ที่ไม่ได้ศึกษาพระพุทธศาสนาอย่าง จริงจังก็ยอมมีความเข้าใจความหมายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ในระดับเบื้องต้น เช่น เข้าใจว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ พระพุทธปฏิมາกรในโบสถ์ หรือพระพุทธรูปที่กราบไหว้บูชาอยู่บนทิ่งพระ บางท่านอาจจะเข้าใจดีคิดว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นเพียงรูปปั้น เป็นสิ่งที่สมมุติขึ้น ไม่ใช่มีตัวตนที่แท้จริงอยู่ในโลกนี้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อนอกพระพุทธศาสนาที่พยายามนำพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป กล่าวในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง เช่น พระพุทธ เป็นอวตารของพระเจ้า องค์นั้นคงคืบ ความเชื่อเหล่านี้ เป็นการหาผลประโยชน์จากการพุทธศาสนา และเป็นการกลืนความเชื่อของศาสนาพุทธให้เข้ากับศาสนาของตนได้อย่างแบบยล นับว่าเป็นอันตราย เป็นภัยต่อพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง เพราะผู้ไม่เข้าใจยอมหลงเชื่อได้โดยง่าย

เมื่อกล่าวถึงความหมายของคำว่า "พระสัมมาสัมพุทธเจ้า" จะมีความหมายที่สำคัญอยู่ 2 นัย คือ

นัยที่ 1 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมายถึง พระสมณโคดมพุทธเจ้า ผู้ที่หลุดพ้นจากความทุกข์ หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด และทรงตัวสร้าง

ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยพระองค์เอง ซึ่งแต่เดิมคือ เจ้าชายสิทธัตถะ แห่งศากยวงศ์ ที่พระองค์นั่งเจริญภวานปราการความเพียร เป็นชาตุรังคવิริยะ คือ แม้เลือดเนื้อจะแห้งเหือดหายไป เหลือแต่เอ็น หนังห้มกระดูกก็ตาม ถ้าไม่บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณก็ยอมตาย จนในที่สุดก็ตรัสรู้พระสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้คงไว้ศรีมหาโพธิ* เมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้วก็ได้เสด็จไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาแก่สัตว์โลกให้รู้ตาม ในความรู้ที่พระองค์ทรงตรัสรู้ ซึ่งพระองค์ได้ประกาศพระพุทธศาสนาตลอด 45 พรรษา มีพระชนมายุได้ 80 ปี กทรงปรินิพพาน

*สูตรที่ 5 กัมม鞫ราครที่ 1 อังคุตตรนิกาย ทุกนิกาย, ทุกนิกาย, มก. เล่ม 33 หน้า 297.

ความเป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่ที่เนื้อหนังร่างกาย แต่อยู่ที่ธรรม

แรกได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมายถึง กายเนื้อของพระสมณโคดมพุทธเจ้า ที่ประกอบด้วยลักษณะมหาบุรุษ ผู้เป็นศาสดาเอกของโลก ผู้ตรัสรู้เองโดยมิได้มีใครสอน เป็นผู้ห่างไกลจากกิเลส เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ เป็นครูของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย มีประวัติปรากฏเป็นหลักฐานในประวัติศาสตร์โลก ที่ได้ศึกษา กันมาในระบบการศึกษาของไทยเรื่อง พุทธประวัติ

พระพุทธเจ้าที่อยู่ภายในร่างกายของพระองค์ ที่พระองค์ทรงปฏิบัติมารถมีองค์ 8 อย่างตลอดต่อเนื่องในการสร้างบำรุงในทุกๆ ชาติ แม้แต่ในพระชาติสุดท้าย พระองค์ทรงสละชีวิต เพื่อให้ได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ และในที่สุดพระองค์ก็ทรงได้เข้าถึงพระพุทธเจ้า คือ ธรรมกาย หรือ กายธรรมภายใน ที่อยู่ในตัวของพระองค์และทำให้พระองค์ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในที่ สุด

กายเนื้อที่ประกอบด้วยลักษณะมหาบุรุษนี้ มีความไม่เที่ยงเป็นทุกข์และเป็นอนัตตา จึงมีความแก่ความเจ็บและความตาย เหมือนบุคคลทั่วไป แต่กายนี้เป็นร่างกายของบุคคลผู้ประเสริฐสูงสุด เพราะได้ทรงสั่งสมบ่มารวมมานาหลายภพหลายชาติ จนบรรลุเมตตามปีغمบริบูรณ์ จึงได้มาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า และเมื่อเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว ร่างกายนี้ย่อมสูญสิ้นไป

นัยที่ 2 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมายถึง

ดังที่นิยามมาข้างต้น พอสรุปในความหมายที่สองได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมายถึง พระธรรมกายที่อยู่ภายในร่างกายของพระพุทธเจ้า ที่ทำให้เจ้าชายสิทธัต皤ที่มีกายเนื้อตนประกอบด้วยลักษณะมหาบุรุษเป็นพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ดังมีพุทธพจน์ยืนยันไว้ว่า

“ความเป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่ที่เนื้อหนังร่างกาย แต่อยู่ที่ธรรม”

*อัคคัญสูตร, ที่มนิกาย ปากิวรรณ, มก.
เล่ม 15 ข้อ 55 หน้า 150.

และที่ทรงกล่าวไว้ว่า

“ ผู้ได้เห็นธรรม ผู้นั้นซื่อว่าเห็นเรา ผู้ได้เห็นเรา
ผู้นั้นซื่อว่าเห็นธรรม ”
วากลิสูตร, สังคุตินิกาย ขันธรรมวรรณ, มก.
เล่ม 27 หน้า 276.

พระธรรมกายที่ ออยู่ในกายเนื้ออันประกอบ
ด้วยลักษณะมหาบุรุษนี้ เป็นกายนี้ไม่มีวันสูญ
สลายไป เมื่อได้ที่มั่นชัยประพฤติปฏิธรรมอย่าง
สม่ำเสมอเป็นประจำ ก็จะสามารถเข้าถึงกาย
ภายใน ได้เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่อยู่ภายใน
กายอย่างแน่นอน

จากที่กล่าวมากทั้งหมดพอจะสรุปนิยามของ
คำว่า “พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” ว่า มีความหมายอยู่

2 นัย ในความหมายแรก คือ ร่างกายพระสมณโค-
ดมพุทธเจ้า เป็นกายมั่นชัยที่ถึงพร้อมด้วยลักษณะ
มหาบุรุษเป็นศาสดาเอกของโลก ส่วนความ
หมายที่ 2 คือ กายธรรมหรือธรรมกาย หมายถึง
พระธรรมกายที่ซ่อนอยู่ภายในร่างกายของพระองค์
ที่ทำให้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างสมบูรณ์
หากจะกล่าวความหมายโดยสรุปจากในนัยสำคัญ
ทั้ง 2

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมายถึง พระมหาบุรุษ
ผู้ประกอบด้วยกายลักษณะมหาบุรุษอันมีพระ-
ธรรมกายซ่อนอยู่ภายใน เป็นผู้ห่างไกลจากกิเลส ผู้
ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ เป็นครูของมั่นชัย
และเทวดา เป็นศาสดาเอกของโลก

จะเห็นได้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ บุคคล
ผู้มีพระคุณต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายอย่างมากมาย
เกินกว่าที่บุคคลทั่วไปจะบรรลุนาได้หมดสิ้น
เนื่องจากพระองค์ทรงมีพระคุณอย่างมากที่คิดจะ

หลุดพ้นออกจาก วัฏสงสารด้วยตนเอง และคิดที่จะ
พาสรพสัตว์ทั้งหลายออกไปด้วย และด้วยเหตุที่
พระองค์ทรงสร้างบารมีอย่างยิ่งยวด โดยที่ไม่เห็น
แก่ความเห็นอย่างใด เพื่อมาตรัสรู้เป็นพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า จึงทำให้พระองค์เป็นผู้ทรงคุณค่า มี
พระคุณและคุณประโยชน์อย่างมากmanyต่อสรรฟ-
สัตว์ทั้งหลายและ ด้วยเหตุที่พระองค์ทรงสร้าง
บารมีมาหลายภพหลายชาติ จึงทำให้พระองค์ได้ที่
สุดแห่งรูปสมบูติ คือ กามาภูรุช ที่ครกีตามที่ได้
เห็นก็เกิดความศรัทธาเลื่อมใส เทิดทูนบูชา และยัง
ทำให้พระองค์ประสบความสำเร็จดังที่ตั้งใจไว คือ
การได้มาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและนำ
พระสัทธรรมอันประเสริฐมาสั่ง สอนสรรฟสัตว์ทั้ง
หลายให้หลุดพ้นจากวัฏสงสารนี้

การเสด็จอุปติชี้นี้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
แต่ละพระองค์ในโลกนี้ ย่อมเป็นการยากอย่างยิ่ง ที่
เป็นเช่นกับพระว่าบุคคลที่จะมาตรัสรู้เป็นพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้า จะต้องเป็นบุคคลผู้มีหัวใจที่ยิ่ง

ใหญ่สุดประมาณ ที่เห็นวัฏสงสาร นี้เป็นเหมือนคูก
แห่งความทุกข์ ที่กักขังสรพสัตว์ทั้งหลายไว การ
บังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์
จะต้องใช้เวลา�นานมาก กว่าจะเจอบุคคลเข่นนี้
แต่เมื่อบุคคลเข่นนี้เกิดขึ้นแล้วในโลก ก็ยังจะต้อง
ใช้เวลาอีกยานนานในการสร้างสมบัติบารมีสืบ
เนื่องมาโดยลำดับ จนกว่าบารมีจะบรรลุถึงความ
สมบูรณ์ทุกประการ จึงจะมาอุปติตรัสรู้เป็นพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ก่อนจะ
มาบังเกิดเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั้น ก็เคยเกิด
มาเป็นมนุษย์เข่นเดียวกับพวกเรา พระองค์ก็ทรง
ลองผิดลองถูก เพื่อค้นหาหนทางพัฒนาอยู่
ตลอด ซึ่งในบางครั้งพระองค์ก็ได้แพลดพลัง
ท่านบ้าปอกุศลบ้าง จึงต้องวนเวียนอยู่ในทุกติดภูมิ
เป็นเวลา�นาน ทำให้ระยะเวลาในการสร้าง
บารมีนั้นนาน ยืดเยื้อออกไป แต่เมื่อพระองค์
กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ก็ได้มาสร้างบารมีอย่างเต็ม

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์คไม่ได้เกิดมาเพื่อตนเองเพียงคนเดียว
แต่เกิดมาเพื่อที่จะยกตนและสรรพสัตว์ให้พ้นจาก วัฏสงสารนี้ให้ได้

ที่ จนสามารถที่จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ได้ แต่ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธองค์ที่ ต้องการจะนำพาสรพสัตว์ทั้งหลาย ให้พ้นจากคุก แห่งทุกข์นี้ไปด้วย ดังที่ได้ตั้งความป่าวารณาไว้ ตั้งแต่เริ่มคิดสร้างบารมีเป็นพระสัมมาสัมพุทธ เจ้า จึงได้สร้างสมปัมบารมีมาเป็นเวลาภานาน ต้องใช้ ความพากเพียรพยายามและกำลังใจเป็นอย่าง มาก รวมกับความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสร้างบารมีเพื่อ มาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธ เจ้า โดยที่ไม่ได้ ท้อถอยในระหว่างหนทางการสร้างบารมี แม้จะ ต้องเกิดเป็นสัตว์เดรัจนา จนในที่สุดก็สามารถมา ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และทรงสั่งสอน สรพสัตว์ทั้งหลายให้ออกจาก วัฏสงสารไปสู่พระ- นิพพานได้สำเร็จตามความป่าวารณาที่ตั้งใจไว้ใน การสร้างบารมี

การมาบังเกิดของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละ พระองค์ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน มาก เพื่อ ฝึกฝนอบรมตนเองให้สะอาดบริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา

และใจ สั่งสมบารมีให้บรรลุถึงความสมบูรณ์ทุก ประการ สั่งสมความเป็นครูของโลก เพื่อจะมา ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วนำพาสรพ- สัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นไปด้วย เพาะพระองค์ไม่ ได้เกิดมาเพื่อตนเองเพียงคนเดียว แต่เกิดมาเพื่อที่ จะยกตนและสรพสัตว์ให้พ้นจาก วัฏสงสารนี้ให้ได้ ดังพุทธคำรัสที่ว่า

“ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้เป็นเอกเมื่อ เกิดขึ้นในโลกย่อมเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อ ความสุขแก่ชนเป็นอันมาก เพื่อนุเคราะห์โลก.... เพื่อความสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย.... ความปรากฎแห่งบุคคลผู้เป็นเอกหาได้ยากในโลก บุคคลเป็นเอกเมื่อเกิดขึ้นในโลก ย่อมเกิดขึ้น เป็น อัจฉริยมนุษย์.... กadalกิริยาของบุคคลผู้เป็น เอกเป็นเหตุแห่งความเสียใจของคนเป็นอันมาก บุคคลผู้เป็นเอก.... ย่อมเกิดขึ้นเป็นผู้ไม่มีที่สอง ไม่มีใครเช่นกับพระองค์ ไม่มีใครเปรียบ.... เป็นผู้ เลิศกว่าสัตว์ทั้งหลาย.... ความปรากฎแห่งบุคคลผู้

การมาตรัสรส្តุของพระพุทธองค์เป็นประไชน์เกือบกูล
และนำความสุขมาให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย

เป็นเอก เป็นความประภูมิแห่งจักษุในญี่ปุ่น แห่งแสง
สว่างในญี่ปุ่น แห่งความรุ่งโรจน์ในญี่ปุ่น แห่งอนุตติริยะ ๖
เป็นการกราทำให้แจ้งปฏิสัมภิทา ๔ เป็นการแหง
ตลอดธาตุ เป็นอันมากและธาตุต่างๆ เป็นการทำให้
แจ้งซึ่งโสดาปัตติผล สกทาคามิผล อนาคตคามิผล
อรหัตผล บุคคลเป็นผู้เอกเป็นในนั้น คือพระตถาคต
อรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า”

เอกบุคคลวรรคที่ 13 ว่าด้วยบุคคลผู้เป็นเอก อังคุต-
ตรวนิภัย เอกนิบात, มก. เล่ม 32 ข้อ 139-144 หน้า 181.

ดังพุทธคำรัส จะเห็นได้ว่า การอุบัติขึ้นในโลก
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ถึงแม้มีจะ
มาบังเกิดขึ้นได้เพียงครั้งละพระองค์เดียวเท่านั้น
ไม่สามารถมาตรัสรส្តุได้คราวละมากกว่าหนึ่ง
พระองค์ แต่การมาตรัสรส្តุของพระพุทธองค์เป็น
ประไชน์เกือบกูลและนำความสุขมาให้แก่ สรรพ-
สัตว์ทั้งหลายอย่างมากmany เพราะเมื่อเสด็จอุบัติ
ตรัสรส្តุในโลกแล้ว ทรงสั่งสอนสรรพสัตว์ทั้งหลายให้
เกิดปัญญา เข้าใจความจริงอย่างที่พระองค์ทรงรู้

แจ้งเห็นจริงได้แล้ว เพื่อให้สรรพสัตว์ทั้งหลายออก
จากวัฏสงสาร ไปสู่พระนิพพาน พ้นจากทุกข์ทั้งปวง
ตามความปรารถนาที่ตั้งใจไว้ จึงทำให้พระองค์ทรง
เป็นเอกบุคคล ที่ไม่มีใครเสมอเหมือนในทุกๆ ด้าน
บรรจบบรรณจุฬิ พุทธประวัติ ประสูติ ตรัสรส្តุ, กรุงเทพ
: จิวพิมพ์มหาจัพีลงกรณราชวิทยาลัย, 2546, หน้า 2.

นอกเหนือนี้ยังทำให้โลกได้อันุตติริยะ คือ ได้สิ่งที่
ยอดเยี่ยม ๖ อย่าง ได้แก่

ทัศสนานุตติริยะ การเห็นยอดเยี่ยม คือ การ
ได้เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สوانานุตติริยะ การฟังยอดเยี่ยม คือ การได้
ฟังพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ลักษานุตติริยะ การได้ยอดเยี่ยม คือ การได้
ศรัทธาเชื่อในคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สิกขานุตติริยะ การศึกษายอดเยี่ยม คือ การ
ได้ฝึกหัดตนตามหลักไตรสิกขາ

ปาริชิรยานุตติริยะ การรับใช้ยอดเยี่ยม คือ การ

ได้รับใช้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยการฝึกหัดตนตามหลักไตรสิกขา

อนุสสัตานุตริยะ การหมั่นระลึกถึงยอด
เยี่ยม คือ การหมั่นระลึกถึงพระคุณของพระสัมมา-
สมพุทธเจ้า

การอุปถัมภ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังทำให้สิริพสตัรทั้งหลายทำให้แจ้งปฏิสัมภิทา 4 จึงทำให้แห่งตลอดชาตุต่างๆ เป็นอันมาก คือ การรู้และเข้าใจได้ถูกต้องในเรื่องของชาตุที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นชีวิต มุนชูร์และสัตว์ในภาพภูมิต่างๆ ได้ครบถ้วน จนทำให้สิริพสตัรทั้งหลายได้บรรลุผลญาณ คือ ใสดาปัตติผล สกทาคามิผล อนาคตมิผลและอรหัตผล การอุปถัมภ์ขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในแต่ละครั้งนั้น ย่อมเป็นสภาพที่เป็นไปได้โดยยาก ต้องใช้เวลาอย่างยาวนาน จึงจะมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาตรสรุสักพระองค์หนึ่ง เพราะว่าท่านเป็นบุคคลพิเศษ ที่ได้สั่งสมบำรุงเพื่อจะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยเฉพาะ ซึ่งกว่าที่จะทรงคัมพุทางสายกลาง หรือที่เรียกว่า มัชณิมาปฏิปทา ที่เป็นทางเอกสารสายเดียวและเป็นความยิ่งใหญ่ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรง คัมพุและปฏิบัติได้รับผลสำเร็จเรียบร้อยแล้วนั้น จะต้องอาศัยความเพียรพยายามและกำลังใจยิ่งมากด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็นพระพ่อเจ้า

ถึงแม้ระยะเวลาในการสร้างบำรุงจะยาวนาน
เพียงใด กว่าบำรุงจะสมบูรณ์พร้อมทุกประการ ก็
ไม่ได้ท้อถอยในระหว่างการสร้างบำรุง มี บุคคลนั้นก็
จะมาอุบัติเพื่อตรัสว่าเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้ว
ทรงยังประโภชน์เป็นอันมากแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย
ด้วยการแนะนำให้สรรพสัตว์ทั้งหลายรู้จักทางหลีก
พ้นจากโอมสังสาร แล้วไปสู่พระนิพพาน

สามารถทำได้เท่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นไม่มี
และผู้ที่จะทำประโยชน์อย่างมากmanyที่แท้จริง
อย่างนี้ หาได้ไม่ง่ายในโลกใบนี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงทรงเป็นเอกบุคคล ที่ไม่มีบุคคลใดเสมอ
เหมือน และเกิดขึ้นได้ยากยิ่งในโลก ดังพุทธคำว่าสพทที่
ตรัสรการอุบติขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละ
พระองค์เป็น การยกว่า

“กิจโฉ พุทธานมุปุท่าໂທ ກາຈອບຕີ່ຈິນຂອງ
ພຣະພູທຣເຈົ້າທັງໝາຍເປັນກາຍຢາກ”
ເຮືອນາຄວາຊ ຂຶ້ວ່າ ເອກປັດຕະ, ພຸທທກນິກາຍ ດາວໂຫລມບທ,
ມກ. ເລີ່ມ 42 ນໍາ 329.

พุทธประวัติ

-ประเภทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแม้จะบำเพ็ญบำร่มีมา
เพื่อมาตรสรู้ หลุดพ้นจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้พระ-
สัทธรรม แล้วนำมาสั่งสอนสรวพสัตว์เพื่อความพัน
ทุกข์เมื่อกันทุกพระองค์ แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ จะมีระยะเวลาในการสร้างบำร่มี
ระยะเวลาในการ ช่วยเหลือสรวพสัตว์ให้หลุดพ้น
จากทุกข์ไม่เท่ากัน ซึ่งความแตกต่างกันของ พระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ ขึ้นอยู่กับบารมีที่ได้
สั่งสมมา จึงแบ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เป็น 3
ประเภท คือ

1. พระปัญญาธิกพุทธเจ้า คือ พระสัมมาสัม-

พุทธเจ้าที่ทรงสร้างបารมีชนิดปัญญาแก่ก้าว ทรงมี

พระปัญญามาก แต่มีพระศรัทธาน้อย โดยมีระยะเวลา

เวลาในการสร้างบารมี 20 อสงไขย กับอีกแสน

มหากรัปปี มีระยะเวลาในการสร้างบารมีแบ่งเป็น 3

ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ทรงคำริในพระทัย โดยไม่ได้อวย
ปากบอกริครอ ให้เวลา 7 օ昏 ไปยัง

ระยะที่ 2 เปล่งวาจา คือการอุกปากบอก

บุคคลอื่น พร้อมฯ กับสร้างบารมีไปด้วย ใช้เวลา 9 օสning

ระยะที่ 3 เมื่อได้รับพยากรณ์จากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในครั้งแรกว่าจะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใช้เวลาอีก 4 օสning กับอีกแสนหากป

2.พระสัทธรรมิกพุทธเจ้า คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงสร้างบารมีชนิดศรัทธาแก่กล้า มีศรัทธามาก แต่มีพระปัญญาปานกลาง โดยมีระยะเวลาในการสร้างบารมี 40 օสning กับอีกแสนหากป ซึ่งมีระยะเวลาในการสร้างบารมีแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ทรงดาริในพระทัย โดยไม่ได้อ่ายปากบอกใคร ใช้เวลา 14 օสning

ระยะที่ 2 เปลงวัวชา ใช้เวลา 18 օสning

ระยะที่ 3 เมื่อได้รับพยากรณ์จากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 8 օสning กับอีกแสนหากป

3.พระวิริยะมิกพุทธเจ้า คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงสร้างบารมีชนิดมีความเพียรแก่กล้า ทรงมีพระวิริยะมาก แต่มีพระปัญญาน้อยกว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเภทอื่น โดยมีระยะเวลาในการสร้างบารมี 80 օสning กับอีกแสนหากป ซึ่งมีระยะเวลาในการสร้างบารมีแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ทรงดาริในพระทัย ใช้เวลา 28 օสning

ระยะที่ 2 เปลงวัวชา ใช้เวลา 36 օสning

ระยะที่ 3 เมื่อได้รับพยากรณ์จากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในครั้งแรกว่าจะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใช้เวลาอีก 16 օสning กับอีกแสนหากป

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง 3 ประเภท เมื่อจะได้รับคำพยากรณ์จากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น

ครั้งแรกนั้น ถ้าหากพระพุทธองค์ทรงกลับใจไม่ประณานเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่มีความประสงค์ที่จะเป็นพระสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น ก็สามารถบรรลุเป็นพระอรหันต์สาวกได้ทันที ดังนี้

พระโพธิสัตว์ประเภทปัญญาธิค มีปัญญามาก หากประณานเป็นพระสาวก เพียงฟังพระธรรมเทศนา ไม่ทันจบบทคถาที่ 3 ก็จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาทั้ง 4

พระโพธิสัตว์ประเภทศรัทธาธิค มีศรัทธามาก เพียงแค่ฟังพระธรรมเทศนาไม่ทันจบบทคถาที่ 4 ก็จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาทั้ง 4

พระโพธิสัตว์ประเภทวิริยะธิค มีความเพียรมาก เพียงแค่ฟังพระธรรมเทศนาจบบทคถาที่ 4 ก็จะบรรลุธรรม เป็นพระอรหันต์พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาทั้ง 4

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง 3 ประเภทนี้ จึงมีระยะเวลาในการสร้างบารมีที่แตกต่างกัน โดยในแต่ละประเภทนั้น ก็มีระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน ซึ่งบ่งบอกได้ว่า การที่แต่ละพระองค์จะมาอุบัติขึ้นตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต้องใช้เวลาอย่างยาวนานมาก ที่กว่าจะเริ่มคิดสร้างบารมี เพื่อมาตรัสรู้เป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเริ่มลงมือสร้างบารมี นอกจากนี้ยังบ่งบอกถึงบารมีของแต่ละพระองค์ อีกด้วยที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากระยะเวลาในการสร้างบารมีที่แตกต่างกัน

"แม่" ความยิ่งใหญ่ ที่พุทธศาสนายกย่อง

ความสำคัญของวันแม่

วันที่ 12 สิงหาคม ของทุกปี ถือเป็นวันสำคัญของคนไทยเราวันหนึ่ง เพราะเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และเป็นวันแม่แห่งชาติ ที่นอกจากจะเป็นวันระลึกและสำนึกรักในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงแผ่พระเมตตาปกเกล้าฯ ชาวไทยให้ความร่วมเย็นเป็นผาสุกแล้ว ยังเป็นการระลึกถึงพระคุณของแม่ผู้ให้กำเนิดอีกด้วย

"แม่" เป็นคำพูดที่ยิ่งใหญ่ และมีพลานุภาพต่อจิตใจของลูกทุกคน คำแรกที่แม่สอนลูกและลูกพูดได้ ก็คือ "แม่" และแม่กับลพบุรี เป็นที่สุดที่ได้ยินลูกเรียกว่า "แม่" เป็นคำพูดที่บอกนัยความผูกพันของแม่กับลูกอย่างลึกซึ้ง

วันแม่และความสำคัญ

แม่ ความสำคัญที่ พระพุทธศาสนายกย่อง

มีพระพุทธคำรัสในสพรหมสูตร และมาดา - ปิตุคุณสูตร ว่า

“ภิกษุหั้งหาย คำว่าพระมหากีดี บุพเพเทวดากีดี บุพพาราภักษ์กีดี อาหุไนยบุคคลกีดี เป็นชื่อของมารดาบิดา เพราะท่านมีอุปการะมาก เป็นผู้เลี้ยงดูให้ความเจริญ และแสดงโกลกนีแก่บุตร”

อนึ่ง คำว่า "แม่" นี้ ในพระพุทธศาสนาให้ความสำคัญแก่สตรีผู้เป็นแม่ด้วยการยกย่องคำว่า "แม่" นำหน้าผู้เป็นบิดาหรือพ่อเสมอ ไม่ว่าจะในพระสูตร หรือในพระวินัย เช่น ธรรมะว่า ด้วยการบำรุงเลี้ยงดูมารดาบิดา จะใช้คำว่ามารดาหรือแม่นำหน้าบิดาพ่อเสมอ ในพระวินัยที่กล่าวถึงกุลบุตรที่จะเข้ามาบวชในพระพุทธศาสนา ต้องได้รับอนุญาตจากการดาบิดาก่อน ก็คือคำว่ามารดานำหน้าบิดา เป็นต้น

และความยิ่งใหญ่ของแม่นั้น ถูกนำมาเป็นชื่อหรือคำต่อท้ายชื่อของบุคคลสำคัญในพระพุทธศาสนา เช่น พระสาวรีบุตร เดิมชื่อ อุปตัสรະตามสกุลบิดา แต่เมื่อเข้ามาบวชแล้ว ท่านได้ชื่อว่า พระสาวรีบุตร ตามชื่อของมารดาคือนางสาวรี ส่วนพระโมคคัลลานะ ชื่อเดิมว่า โกลิตะ ตามสกุลบิดา แต่เมื่อเข้ามาบวชในพระพุทธศาสนา ท่านมีชื่อว่า โมคคัลลานะ ตามชื่อของนางพราหมณ์โมคคัลลี เป็นต้น

พระเจ้าอชาตศัตtru ราชาแห่งมคอร์สี เป็นพระราชนิร孰ของพระเจ้าพิมพิสาร แต่มีพระนามพระ-

“แม่” ความยิ่งใหญ่ที่พุทธศาสนายกย่อง

ນະລືອນ ນ້ອນວາງ ບໍ່ມາຫຼັກ
ກ່ຽວກຳເສີນ "ຮ່າກ" ບວິສູທີ່ ມຸກພອງໃສ
ແກນຫຼັກຄົຍ ທຸກຄ່າ ວິຫຍາຈາກໃຈ
ເປັນຫາລືອ "ກາບແນ່" ພັດທິນ ນ້ອນບູຮາ

ໜາຍຄັ້ງ ແຕ່ກີໄດ້ຮັບກາງປົງເສີ
ຕລອດມາ ຈົນເມື່ອທ່ານໄກລ້ຈະ
ນີພພານ ຈຶ່ງກລັບບ້ານເກີດ ແລ້ວ
ບອກແກ່ໂຢມມາຮາດວ່າ ທ່ານຈະ
ນີພພານກາຍໃນເຈົ້າວັນນີ້ແລ້ວ ຂອງ
ນີພພານກາຍໃນໜ້ອງທີ່ທ່ານເກີດ

ໂຢມມາຮາດພອໄດ້ຢືນພະ
ລຸກໜ້າຍພູດຄື່ງການນີພພານ
(ຕາຍ) ຄວາມຮັກຄວາມຫ່ວງຫາ
ອາລີຍປະດັບທ່ວມທັນໃຈ ມານະ
ທີ່ເຄຍມື່ອລູກກົດໝາຍຫາຍໄປ¹
ຈຸນກລາຍມາເປັນຄວາມອ່ອນໂຍນເໜືອນເມື່ອຄັ້ງໃນ
ອົດືຖືທີ່ເຄຍມື່ອກະລຸກໜ້າຍ ທ່ານພຣະສາວີບຸຕຸຮ່ານວ່າ
ໂຢມມາຮາດມີຄຸນປິນສີຢືນຮຽມຈຶ່ງໄດ້ແສດງຮຽມ ໂດຍ
ກລ່າວຄື່ງການຕັດສູ້ຂອງພຣະພຸທົກເຈົ້າ ກາຣແສດງ
ປຸ້ມເທັນແກ່ພຣະປູ້ຈັກຄື່ຍ ແລະທ້າຍທີ່ສຸດກລ່າວ
ຄື່ງພຣະພຸທົກເຈົ້າ ພອຈບດໍາວ່າ "ພຸທໂຣ ກາຄວາຕີ"
ເທົ່ານັ້ນ ມາຮາດຂອງທ່ານກີບຮລຸເປັນພຣະໂສດາບັນໃນ
ທັນທີ

ຮາຊມາຮາດຕ່ອງທ້າຍພຣະນານຂອງພຣະອອງຄ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າ
ອຸ້າຕັດຕູງເທິງ ເປັນການບອກໃຫ້ວ່າ ໄກຣີຄື່ອພຣະ-
ຮາຊມາຮາດຂອງພຣະອອງຄ່

ນີ້ຄື່ອຄວາມຍິ່ງໃໝ່ຂອງ "ແມ່" ທີ່ພຣະພຸທຮສາສນາໄດ້
ກລ່າວຍກຍ່ອງໃຫ້ປຣາກງູ້ແກ່ໂດກ

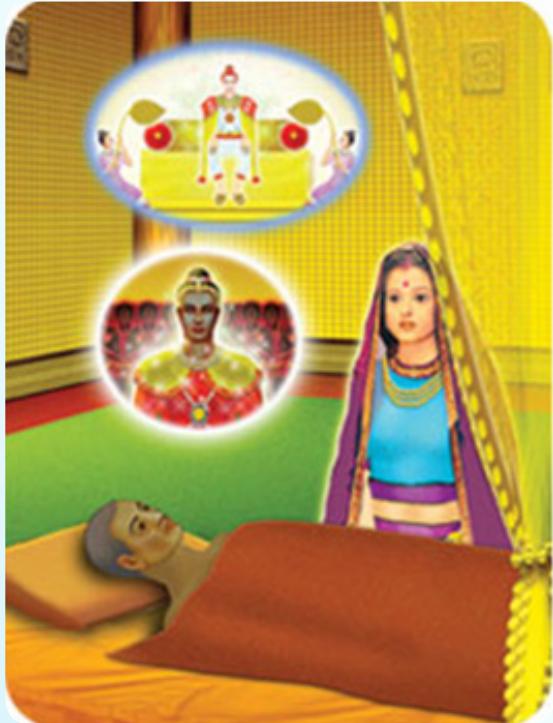
ຄວາມຮັກຂອງແມ່ ທີ່ປຣາກງູ້ໃນພຣະພຸທຮສາສນາ

ອັນວ່າຄວາມຮັກຂອງແມ່ມີອານຸກາພທີ່ຍິ່ງໃໝ່
ສາມາດຮັບນັດຄາລຄຸນປະໂຍ້ນໃໝ່ຫລວງແກ່ຜູ້ເປັນ
ແມ່ແລະລູກໄດ້ອ່ານ່າມ້ອັສຈຽວຢີ ດັ່ງເຫັນເຮືອງຮາວຂອງ
ພຣະສາວີບຸຕຸ ອັກສາວັບເປື້ອງໜ້າຍ ຊື່ກາຮເຂົ້າໄປບວ່າ
ໃນພຣະພຸທຮສາສນາ ຍັງຄວາມໄມ່ພອໃຈໃຫ້ແກ່ມາຮາດ
ຂອງທ່ານເປັນໂຍ່ງຍິ່ງ ເພຣະມາຮາດຂອງທ່ານຍັງຝຶ່ງ
ຢືນຕິດອູ້ໃນລັກທີ່ພຣະໝາຍນີ້ດັ່ງເດີມ ແລະເຫັນວ່າກາຫຼື
ພຣະສາວີບຸຕຸເປັນແລ້ວໄປນັບຄື່ອພຣະພຸທຮສາສນາ ເປັນ
ຄວາມຜິດຍ່າງມາກຈົນມາຮາດຂອງທ່ານຮັບໄມ້ແຕ່
ແມ່ ກັບເຮືອງຮາວຂອງພຣະສາວີບຸຕຸ

ທ່ານພຣະສາວີບຸຕຸ ເປັນຜູ້ທີ່ມີກີຕິສັນພົກທ່ວ່າເປັນ
ພຣະອັກສາວັກທີ່ມີປູ້ຢູ່ອົດເຢືຍ ແລະມີຄວາມ
ກາຕັ້ງຢູ່ເປັນ ເລີສ ທ່ານໄດ້ແສດງຮຽມໂປຣດມາຮາດ

ນີ້ເປັນພຣະອານຸກາພຄວາມຮັກຂອງແມ່ເປັນ
ເຄື່ອງດລໃຈໃຫ້ເກີດປະໂຍ້ນອັນຍິ່ງໃໝ່ແກ່ "ແມ່"
ເອງ ແລະເປັນການເປີດໂອກາສໃຫ້ທ່ານພຣະສາວີບຸຕຸ ໄດ້
ຕອບແທນພຣະຄຸນໂຢມມາຮາດໄດ້ສໍາເວົງ ເພຣະໄມ່ວ່າ
ລູກຈະເລີ່ມດູມາຮາດບັດິມາກເພີ່ງໄຮ ກີໄມ້ນັບວ່າ
ທົດແທນພຣະຄຸນໄດ້ທັນໜົດ ແຕ່ລູກທີ່ທໍາໃຫ້ມາຮາດ
ບັດິມີສີລົມມີຄວັຫຫາ ຕັ້ງມັ້ນອູ້ໃນຮຽມ ຈຶ່ງຈະຫຼືວ່າ
ເປັນກາທົດແທນພຣະຄຸນຍ່າງແທ້ຈິງ ແລະໂຢມ
ມາຮາດຂອງພຣະສາວີບຸຕຸກັບລື່ມປີຕິເປັນນິຕິຍ ເພຣະ
ໄດ້ຫຼືວ່າ "ເປັນແມ່ຂອງພຣະອັກສາວັກ" ຊື່ເປັນສູນະທີ່
ນ້ອຍຄົນຈະໄດ້ຮັບ

ມັກລົງທີ 11 ບໍ່ຈຸງປິດມາຮາດ
- ແກນຄຸນອັນສຸດຫຼື້່ງ ຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າຄື່ງຮຽມ

โยม Mara ดาพระสารีบุตร

ความรักของแม่ต่อ องคุลิมาล

แม่ กับเรื่องราวของพระองคุลิมาล

ขณะที่พระองคุลิมาล ซึ่งเป็นที่รู้จักดีในหมู่คน ที่ศึกษาพระพุทธศาสนา ท่านเกิดในตระกูล พระมหาณที่เป็นปุโรหิตของพระเจ้าปเสนท์โภคส์ เมื่อองสาวัตถี เมื่อเดบใหญ่ได้ไปศึกษาศิลปวิทยาใน สำนักทิศปาโนมกข์ ถูกอาจารย์หลอก ให้ไปฆ่าคน ให้ครบหนึ่งพันคน แล้วจะบรรลุวิชาการขั้นสูงสุด เพื่อต้องการยึมเมืองนี้ แต่เมืองนี้อยู่ในคุลิมาล เพราะเมื่อ องคุลิมาลฆ่าคนอื่น ก็อาจถูกคนอื่นฆ่าได้เช่นกัน

ความเป็นจริงให้เห็นว่า ความขององคุลิมาลแพร่ สะพัดไป และไม่มีใครจะปราบป่วนหรือต่อกรได้ จึงทำให้พระเจ้าปเสนท์โภคส์ทรงยกพลออกไป ปราบ มาดาขององคุลิมาลจึงออกไปพบถูก ขอร้องให้เลิกเป็นจริ เพราะไม่ต้องการให้ถูกฆ่า ซึ่งองคุลิมาลก็ยอมอยู่่าจะมีใครมาให้ฟ่า เพราะจะ ครบหนึ่งพันคนในวันนั้นพอดี

แต่ความคาดหวังของนางพระมหาณี แม่ของ องคุลิมาลที่จะได้พบลูกก็ได้ กองทหารของพระเจ้า ปเสนท์โภคส์ ไม่มีใครได้พบใจของคุลิมาลเลย เพราะก่อนหน้าเพียงไม่เท่าไร ใจของคุลิมาลได้ พบรอบพระพุทธเจ้าและได้ยินพระพุทธธรรมรับฟังแล้วว่า “เรา หยุดแล้ว” เท่านั้น ก็ได้สำนึกผิดและขอบชนา ในพระพุทธศาสนา และบรรลุธรรมสูงสุดในเวลาต่อมา

โยมแม่ของพระองคุลิมาล ก็ไม่ต้องอับอาย ใจที่มีลูกเป็นใจ เพราะว่าบัดนี้ลูกกล้ายเป็นพระ อรหันต์ในพระพุทธศาสนาแล้ว ความรักของแม่ ที่ ประทานให้ลูกดีมีความสุขอย่างสมบูรณ์ที่คิดดีพึง มีพึงได้ ก็สำเร็จแล้วดังตั้งใจ

ວັນສາຣທົ່ນ 2556

ວັນພຸດທີ 21 ສິງຫາກມ

ວັນສາຣທົ່ນ ມີຄື ເທິງກາລສາຣທົ່ນ (Sart Chin Day or Ghost Festival or Spirit Festival) ຈະຕຽງກັບ ວັນເພື່ອ 15 ຄໍາເດືອນ 7 ຕາມປີປົງທິນທາງ ຈັນທຽບຕີຂອງຈິນ ປີປົງທິນທາງຈັນທຽບຕີຂອງຈິນໂດຍທ່ານໄປຈະຊ້າກວ່າປີປົງທິນທາງຈັນທຽບຕີຂອງໄທຢ ປະມານ 2 ເດືອນ ພາກພລິດຄູປົງທິນທີມີທັງຮະບັນຈັນທຽບຕີຂອງໄທຢ ແລະຂອງຈິນ ຈະເຫັນວ່າ ວັນເພື່ອ 15 ຄໍາເດືອນ 7 ຂອງຈືນນັ້ນ ທາງຈັນທຽບຕີໄທກລັບ ເປັນ ວັນເພື່ອ 14 ຄໍາເດືອນ 9

ຕໍ່ານານຕັ້ນກຳເນີດສາຣທົ່ນ ຕໍ່ານານທີ 1

ຕໍ່ານານນີ້ກ່າວໄວ້ວ່າວັນສາຣທົ່ນເປັນວັນທີເຈີຍມີຄືເທິງ (ຍົມບາລ) ຈະຕຽງດູບບຸນໝີວິນຸ່າມານຄົນຕາຍ ສົ່ງວິນຸ່າມານດີຂຶ້ນສວຽກແລະສົ່ງວິນຸ່າມານຮ້າຍລົນຮອກ ຊາວຈິນທັ້ງໜ້າຍ້ັງສຶກສັງສາວິນຸ່າມານຮ້າຍຈຶ່ງທຳບຸນໝີທີ່ສ່ວນກຸ່າລົດໃຫ້ ດັ່ງນັ້ນເພື່ອໃຫວິນຸ່າມານຮ້າຍອອກມາຮັບກຸ່າລົດບຸນໝີນີ້ຈຶ່ງຕ້ອນມີການເປີດປະຕູນຮອກນິ້ນເອງ

ຕໍ່ານານທີ 2

ມີຂາຍໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ນນີ້ມີນາມວ່າ “ມຸ່ເຫີຍນ” (ພຣະມາໂນໂຄຄົດລານະ) ເປັນຄົນເຄົ່ງຄົວດີໃນພຸທ່ອສາສນາ ມາກ ພຶດກັບມາຮາດາທີ່ເປັນຄົນໃຈບາປ່າຍຫາມ້າເຄຍເຊື້ອເວົອງນາກ-ສວຽກມີຈິງ ປີ້ນີ້ໃນຂ່າວເທິງກາລສາຣທົ່ນ ເຈັນກາງເກີດຄວາມໝໍ້າໃສ່ຄົນທີ່ນຸ່ງຂາວ່າມ້າກື້ອສື່ບ

ກິນເຈ ນາງຈຶ່ງໃໝ່ມຸ່ເຫີຍນໄປເຫຼືອຜູ້ຄືອີກືນເຈເຫັນ ນັ້ນມາກິນອາຫານທີ່ບ້ານໂດຍນາງຈະ ທຳອາຫານເລີ່ມທີ່ນີ້ມີ້ອີກ

ຜູ້ຄືອີກືນເຈຕ່າງພລອຍຍືນດີທີ່ທ່ານບ້ານຂ່າວວ່າມາຮາດາຂອງມຸ່ເຫີຍນເກີດຄວັດຫາໃນ ບຸນໝີກຸ່າລົດຮັ້ນນີ້ຈຶ່ງພາກັນມາກິນອາຫານທີ່ບ້ານຂອງມຸ່ເຫີຍນແຕ່ຫາທ່ານບ້ານໄວ້ວ່າໃນນ້ຳແກງເຈນນີ້ມີ ນໍາມັນໝູ້ເຈືອປັນຄູ່ດ້ວຍ ກາງກະທຳຂອງມາຮາດາມຸ່ເຫີຍນນີ້ເຖີ່ວ່າເປັນກ່ຽວໜ້າກ ເມື່ອຕາຍໄປລົງທຶນຮອກເຈົ້າມ້ານກຸ່າລົດທີ່ 8 ເປັນນາກ່ຽວໜ້າລົດທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໆທ່ຽມານແສນສາຫັກສ

ມີມຸ່ເຫີຍນຄືດຄືນມາຮາດາກີໄດ້ຄອດກາຍທີພົຍລົງໄປໃນນາກ່ຽວໜ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ວ່າມາຮາດາຂອງຕົນກຳລັງອດຍາກຈຶ່ງປ້ອນອາຫານແກ່ມາຮາດາ ແຕ່ໄດ້ຄູກວຽດກຸ່າຜົນທີ່ທົດຍາກຮຸມແຍ່ງໄປກິນໝາດແລະເມັດຂ້າວສຸກທີ່ປ້ອນນັ້ນກັບ ເປັນໄຟເພາໄໝມີວິມີປັກຂອງມາຮາດາຈົນພອງ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມກົດໝາຍແລະສົ່ງສາມາດຕັ້ງກົດຕົກກົດໄດ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໆທ່ຽມານອ່າງສາຫັກສຸມູ່ເຫີຍນໄດ້ເຂົ້າໄປຂອບພຸ່າເໜີຍມລົດອີກື້ອງ (ຍົມບາລ) ວ່າຕົນຂອງຮັບໂທ່ານແທນມາຮາດາ

ແຕ່ກ່ອນທີ່ມຸ່ເຫີຍນຈະຄູກລົງໂທ່ານດ້ວຍການນໍາຮ່າງລົງໄປຕົ້ມໃນກະທະທອງແດງ ພຣະພຸທ່ອເຈົ້າໄດ້ເສດືຈລົງມາໂປຣດໄວ້ໄດ້ທັນ ໂດຍກ່າວວ່າກ່ຽວໜ້າໄດ້ກ່ອງຍ່ອມຈະເປັນກ່ຽວໜ້າໃຫ້ພູ້ນັ້ນແລະພຣະພຸທ່ອເຈົ້າໄດ້ມອບ ຄົມກົງວິວ ຮັບຜົນເພີ້ນ ໃຫ້ມຸ່ເຫີຍນທ່ອງເພື່ອເຮັກເຊີຍທຸກທີ່ສຸກທາງນາ້ອງຜູ້ມີພຣະຄຸນໃຫ້ຫຼຸດພັນຈາກກາຮອດຍາກແລະທຸກໆທ່ຽມາຕົ້ງໆ ໄດ້ ໂດຍທີ່ມຸ່ເຫີຍນຈະຕ້ອນສົວດົມກົງວິວ ຮັບຜົນແລະຄວາມອາຫານທຸກປີໃນເດືອນທີ່ປະຕູນຮອກເປີດຈຶ່ງຈະສາມາດຕັ້ງ

วันตรุษจีน

วันแสดงความกตัญญู
ตอนบรรพบุรุษที่ล่วงสัมไปแล้ว

www.dmc.tv

ช่วยมารดาของ เข้าให้พ้นโภชาได้

นับแต่นั้นเป็นต้นมา ชาวจีนจึงได้อีกเป็นประเพณีปฏิบัติสืบต่อกันโดยตลอดด้วยการ เช่น ไหว้ โดยจะนำอาหารทั้งคาวหวาน และกระดาษเงินกระดาษทองไปวางไว้ที่หน้าบ้านหรือตามทางแยกที่ไม่ไกลนัก มีนัยว่าเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจของบรรดาภัยภ្សานะเรื่องอนที่กำลังจะผ่านมา ใกล้ที่พักของตน

วันสารทจีน

ในรอบหนึ่งปีชาวจีนจะมีไหว้เจ้าใหม่ 8 ครั้ง เรียกว่าไหว้ 8 เทศกาล เป้าใจย การไหว้สารทจีน เป็นการไหว้ครั้งที่ 5 ตรงกับวันที่ 15 เดือน 7 ซึ่งถือกันว่าเป็นเดือนฝี เป็นเดือนที่ประทูนราปิดเปิด ให้ฝีทั้งหลายมารับกุศลผลบุญได้

ตำราจีนหนึ่งกล่าวไว้ว่า วันที่ 15 เดือน 7 เป็นวันที่เชิงศีใต้ตีจะตรวจดูบัญชีวิญญาณคนตาย ส่งวิญญาณดีขึ้นสวรรค์ และส่งวิญญาณร้ายลง凡界 ชาวจีนทั้งหลายจึงสักสิ่งสารวิญญาณร้าย จึงทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ นรกรจีนเปิดประตู เพื่อให้วิญญาณ

ร้ายออกมารับกุศลผลบุญได้

วันเพ็ญ 15 คำเดือน 7 ตามปฏิทินจันทรคติ จีน คือ วันเทศกาลงเยวี่ยน วันเทศกาลง Zhongyuan ของจีน หรือที่เราเรียกว่า วันสารทจีน เป็นวันซึ่งทุกครอบครัวทำ พิธี เช่น ไหว้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ดังนั้น บางครั้งชาวจีนจึงเรียกวันดังกล่าวว่า GuiJie กุยเจี้ย หรือ Wangren Jie หวานหริ่นเจี้ย

ชาวจีนเชื่อกันว่าวันเพ็ญ 15 คำเดือน 7 เป็นวันซึ่งวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้กลับมาเยือนโลกมนุษย์เพื่อมาเยี่ยมครอบครัวของตน

เพราะฉะนั้น ในวันนี้ชาวจีนจะทำพิธี เช่น ไห้วย
 บรรพบุรุษกันทุกครัวเรือน

เทคโนโลยีที่เป็นวันสำคัญที่ลูกหลาน
ชาวจีนจะ แสดงความกตัญญูต่อบรพบุรุษ โดย<sup>พิธี เช่น ไหว้ และยังถือเป็นเดือนที่ประดูนรากเปิดให้
วิญญาณทั้งหลายมารับกุศลผลบุญได้</sup>

Zhongguo nongli qiyue shiwuri shi
Zhongyuan Jie.

ຈົກວ່າວ່ອ ມັນລື້ ຂີເຢຸວ່ວ່ອ ຂີ່ອຫງວຽວ່ອ ປຶ້ວ່ອ ຈົກເຢຸວິ່ຍນ ເຈື່ຍ

วันเพ็ญ 15 ค่ำเดือน 7 ตามปฏิทินจันทรคติ
จีน คือ วันเทศกาลจงเยวี่ยน วันเทศกาล
Zhongyuan ของจีน หรือที่เราเรียกว่า วันสารทจีน
เป็นวันซึ่งทุกครอบครัวทำพิธี เช่น ไหว้บรรพบุรุษที่
ล่วงลับไปแล้ว ตั้งนั่น บางครั้งชาวจีนจะจัดเรียกวันดัง
กล่าวว่า GuiJie ภู่เจี้ย หรือ Wangren Jie หวาน-
เหรินเจี้ย

Gui = ผี ซึ่งเป็นคำเรียกคนที่ถึงแก่กรรมแล้ว
Wangren = คนที่ตายไปแล้ว

Jie = เทศกาล

GuiJie หรือ Wangren Jie จึงแปลงว่า เทศกาลเซ่น
ให้วั่นซึ่งล่วงลับไปแล้ว

ชาวจีนเชื่อกันว่า วันเพ็ญ 15 ค่ำเดือน 7 เป็นวันซึ่งวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้กลับมาเยือนโลกมนุษย์เพื่อมาเยี่ยมครอบครัวของตน เพราะฉะนั้น ในวันนี้ชาวจีนจะทำพิธี เช่น ไหว้บรรพบุรุษกันทุกวันเพ็ญ

การให้วันสารทจีน

การให้ไว้ในเทศบาลสารที่มีต่างจากการให้ไว้ในเทศบาลอื่นๆ ตรงที่แบ่งการให้ไว้ออกเป็น 3 ชุด ชุดแรก สำหรับให้ไว้เจ้าที่ เนื่องสารที่มี

ຈະໄວ້ໃນຕອນເຂົາ ມົກາທາງຄວາມຫວານ ຂົນມ
ໄວ້ກັບໃຈ້ ຄ້າຍຸພູ ກຸ່ມໃຈ້ ສື່ງຕ້ອງມີສີແດກແຕ່ມີເປັນຈຸດເອາ
ໄວ້ ສ່ວນຂົນມໄວ້ພິເສດຖື່ກໍ່ຕ້ອງມີ ສິ່ງເປັນປະເພດນີ້ຂອງ
ສາຮຖຈືນ ຄືດ ຂົນມເຊິ່ງ ຂົນມເທີຍນ ນອກຈາກນັ້ນກີມີຜລ
ໄມ້ ນຳຮາ ຮີ້ອແລ້າຈືນ ແລະ ກະດາຊະເງິນ ກະດາຊະ
ທອງ

ของไหว้ในวันสารทจีน

ชุดที่สอง สำหรับไหว้บรรพบุรุษในวันสารทจีน

คล้ายของไหว้เจ้าที่ พร้อมด้วยกับข้าวที่ บรรพบุรุษชอบ ตามธรรมเนียมต้องมีน้ำเงก หรือ ขنمนำเสนอ วางแผนชามข้าวสวย และน้ำชา จัดชุด ตามจำนวนของบรรพบุรุษ ถ้าเป็นคนมีฐานะก็ นิยมให้ไหว้ไหว้ เช่น กีมี เปิดไก่ หมู ตับ ปลา พร้อม ด้วยกับข้าวอีกหลายอย่าง แล้วแต่ว่าจะจัดที่ บรรพบุรุษชอบ หรือจะจัดแบบที่ลูกหลานคนที่ได้ กินจริงชอบ

แต่ตามธรรมเนียมการไหว้บรรพบุรุษ ต้องมี ของนำเสนอสำหรับชุดให้คล่องคอก จะเป็นน้ำเงก ก็ได้ หรือเป็นขنم น้ำໄສ ๆ เช่น อី (គឺขนมบัวลอย) ก็ได้ วางแผนเคียงกับชามข้าวสวยและน้ำชา ของหวานก็มี ขนมເង់ ขนมເtieyn ผลไม้ และกระดาษเงิน กระดาษทอง ที่ขาดไม่ได้ก็คือ ขนมເງ់ ขนมເtieyn ผลไม้ และกระดาษเงินกระดาษทอง ชุดที่สาม สำหรับไหว้ญาติพนธุ์ในวันสารท

จีน

ฝาเม่เม่ญาติ ซึ่งไม่มีลูกหลานกราบไหว้ เรียกว่า ไปสืบทอดสืบต่อ หรือบางแห่งเรียกว่า สืบทอดสืบต่อ

จะต้องไหว้อกบ้าน ของไหว้มีทั้งของคาว หวาน กับผลไม้ตามต้องการ และที่พิเศษคือ มีข้าว หومแบบจีนโบราณ คอปีง เฟื่องนึงผ่าซีกเป็นเสี้ยว ใส่ถาด เส้นหมี่ห่อใบญี่ปุ่น เหล้า น้ำชา และกระดาษเงินกระดาษทองแบบเฉพาะ ที่เรียกว่า օวงແຈុវា จัดทุกอย่างวางแผนอยู่ด้วยกันสำหรับเช่นนี้ไหว้

พิธีไหว้

การไหว้เจ้าที่ จะไหว้ก่อนในตอนเช้า เพา กระดาษเงินกระดาษทองจนเรียบร้อย สายๆ จึงตั้ง โต๊ะไหว้บรรพบุรุษและไหว้สืบทอดสืบต่อ บางบ้านนิยม ไหว้ตอนบ่าย ถ้าไหว้พร้อมกัน ให้ตั้งโต๊ะแยกจาก กัน แต่หากกระดาษเงินกระดาษทองร่วมกันได้ สำหรับการไหว้ขnmເeng ขnmເtieyn ในเทศกาลสารท

ของไหว้ในวันสารทจีน

จีนนี่ ที่เมืองจีนไม่มี ขนมที่ใช้ไหว้ที่เมืองจีนจะเป็นขนม 5 อย่าง เรียกว่า “โหนงเปี้ย” หรือ เรียกชื่อเป็นภาษาว่า ปัง เปี้ย หมี่ มั่ว กี

ปัง คือ ขนมทึงปัง เป็นขนมที่ทำจากน้ำตาล

เปี้ย คือ ขนมหนึ่งเปี้ย คล้ายขนมໄก
หมี่ คือ ขนมหมี่เท้า ทำจากแป้งข้าวเจ้า ข้างในได้เต้าชา

มั่ว คือ ขนมทิกกิ เป็นขนมข้าวพองสีแดง ตรงกลางมีไส้เป็นแผ่นบาง

กี คือ ขนมทึงกี ทำเป็นชิ้นใหญ่ๆ เวลาจะกินต้องตัดเป็นชิ้นเล็กๆ

เนื่องจากที่เมืองไทยหาส่วนผสมที่ใช้ทำขนมทั้งห้านี้ไม่ได้ครบถ้วน จึงดีไป แล้วเปลี่ยนมาเป็นการไหว้ขนมเช่น ขนมเทียน ในการไหว้เทพกาล

สารทจีนแทน

ปัจจุบันชาวจีนแผ่นดินใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับวันสารทจีน เนื่องจากเป็นวันที่แสดงถึงความเคารพและความกตัญญูต่อบรพบุรุษไม่มีวันเสื่อมคลาย

กิจกรรมวันสารทจีน

ชาวจีนเชื่อกันว่าวันเพ็ญ 15 ค่ำเดือน 7 เป็นวันซึ่งวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้กลับมาเยือนโลกมนุษย์เพื่อมาเยี่ยมครอบครัวของตน เพราะฉะนั้น ในวันนี้ชาวจีนจะทำพิธี เช่น ไหว้บรรพบุรุษกันทุกครัวเรือน กิจกรรมหลักคือ Shao-zhiqian หมาย จือเฉียน เผากระดาษเงินกระดาษทอง

การเผากระดาษเงินกระดาษทองให้แก่บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปนั้น ก่อนเผากระดาษ ต้องนำหินปูนมา จีดเป็นวงกลมซ้อนกัน 3-4 วงตรงกลาง

บ้านที่จะใช้เผากระดาษ แล้วนำกระดาษเงินกระดาษทองวางไว้ให้อยู่ในวงกลมวงในสุดที่ขึ้นด้วยความเชื่อว่าวงกลมที่วางไว้โดยรอบจะกันภัยไฟร้ายตามayerชิงເຄາกระดาษ เงินกระดาษทองไปได้ หลังจากนั้นจึงเผากระดาษเงินกระดาษทองที่เตรียมไว้ ขณะที่เผาก็กล่าวเชิญบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปให้มารับเงินทองที่เผาไปให้โดย ต้องพูดแบบไม่ขาดปากกว่า

Iai lingqian.
XX ให้ หลัง เนียน
XX มารับเงินด้วย
(XX คือให้เติมชื่อผู้ตาย หรือคำเรียก เช่น คุณปู่คุณย่า ฯลฯ)

หลังจากเผากระดาษเงินกระดาษทองที่อยู่ในเส้นวงกลมหมดแล้ว ยังต้องนำกระดาษเงินกระดาษทองอีกชุดหนึ่งมาวางไว้ในอกเส้นวงกลมแล้วเผาเพื่อแผ่ส่วนบุญให้แก่ไฟร้ายติด

กิจกรรมวันสารทจีนที่ ทำในแต่ละถิ่นของจีนไม่ได้เป็นรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ คนจีนในบางถิ่นจะไปทำพิธีเช่นไหว้ที่สุสานของบรรพบุรุษในตอนบ่าย บางถิ่นก็ทำพิธีเช่นไหว้ที่บ้าน แต่ถิ่นที่ขาดไม่ได้ก็คือ ทุกครัวเรือนไม่ว่าจะยากดีมีจน ต้องจัดอาหารอย่างดีให้หนึ่งเซ่นไหว้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วถือเป็นการเลี้ยงสักก่อนที่วิญญาณผู้ล่วงลับทั้งหลายจะกลับไปยังภพของตน ดังนั้น จึงเรียกการจัดอาหารเช่นไหว้นี้ว่า

Song Wangren
ซึ่ง หวานเริ่น
สังผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

อาหารที่จัดเช่นไหว้ นอกจากหมูเห็ดเป็ดไก่แล้ว มักมีถั่ว 4 อย่าง คือ

1. baozi เปาจี ชาลาเปา

2. jiaozi เจียวจือ เกี้ยวแบบเกี้ยวจีน
3. mantou หมานโถ หมันโถ
4. pingguo ผิงกวอ แอปเปิล

ในสมัยก่อน เมื่อยังเป็นสังคมเกษตรกรรม สิ่งที่ทุกครัวเรือนทำในวันนี้อีกสิ่งหนึ่งคือ การนำกิ่งธัญพืช 5 อย่าง เช่น ข้าว ข้าวสาลี ข้าวฟ่าง ลูกเดือย ถั่ว มาผูกรวมเป็นพุ แล้วปักไว้เหนือประตูหน้าบ้าน โดยถือว่าพุธัญพืช 5 อย่างนี้ เป็นสัญลักษณ์แทนม้า เพื่อว่าเมื่อเสร็จพิธีเช่นไหว้ และการเลี้ยงส่งแล้วบรรพบุรุษก็จะได้เข้ามายังลับไป เป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่บรรพบุรุษของตน พูดว่าใช้ในพิธีวันสารทจีน เรียกว่า wugun suizi หูงู ซุ่ยจี พูดว่าทำด้วยธัญพืช 5 อย่าง

ประเพณี สารทจีนนอกจากจะเป็นประเพณีที่ลูกหลานจะแสดงความกตัญญูต่อบรพบุรุษซึ่งล่วงลับไปแล้ว ยังเป็นประเพณีที่มีกุศลlobayใน การสนับสนุนให้ทุกคนในครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกันอย่างพร้อมหน้าและมีความสุข

รายการยอดฮิต!

ทันโลกธรรม

* รายการทันโลกทันธรรม
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระพัฒนาโลก
และการธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

* รายการข้อคิดรอบตัว

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแผ่นมุ่งล้วนเสริมสร้าง

ความรู้เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

28 เม.ย. 2011 ผู้เขียนต่อ...

BlogGang.com :: ออดิโอ - รายการข้อคิด รอบตัว ตอน นรดกโลก... โว...

เงินจากประเทศไทย
หน้าภาษาต่างประเทศที่
ผ่านการแปล

BlogGang.com :: อ่านต่อ...

ธรรมะเพื่อประชาชน คนมีเมตตาชื่อว่ารักตนเอง

ทุกคนในโลก ล้วนรักตนเอง ไม่มีผู้ใดรักคนอื่นมากกว่าตนเอง เมื่อรักตนเองก็ควรจะทำความบริสุทธิ์ให้เกิดขึ้นกับกาย วาจา ใจของตนให้มากด้วยการประกอบบุญศรัทธา ทำทาน รักษาศีล และเจริญสมารท (Meditation) ภารนา ถ้าไม่สร้างความปริสุทธิ์ให้เกิดขึ้นกับตน ปล่อยตัวปล่อยใจไปกับสิ่งที่ไม่ปริสุทธิ์ นอกจาก จะได้ซื่อว่าไม่รักตนแล้ว ยังเป็นการลงโทษตนเองอีกด้วย เพราะเมื่อใจไม่บริสุทธิ์ ความทุกข์ทรมาน ย่อมเกิดขึ้นทันที บางอยู่ศรัทธาจะได้ซ่อง ทำให้เราพลั้งเหลือไปทำความผิดได้ แต่เมื่อทำความบริสุทธิ์ให้เกิดขึ้น เราจะย่อมหลุดพ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ความไม่ปริสุทธิก็เหมือนคลื่นที่ประ邈เปื้อนผ้าขาว ทำให้ผ้าที่เคยสะอาดกลับเลอะเทอะประ邈เปื้อน คนที่ไม่สะอาด คือ คนที่ประพฤติชั่ว เป็นเหมือนผ้าสกปรก ฉะนั้น เราต้องแสวงหาโอกาสในการทำความบริสุทธิ์ กาย วาจา ใจ ให้เกิดขึ้นกับเรา เพื่อเราจะได้เป็นคนสะอาดทั้งกายในและภายนอกอย่างแท้จริง

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ใน ราชสูตร ความว่า

"เมื่อตรวจตราด้วยจิตทุกทิศแล้ว หาได้พบผู้เป็นที่รักยิ่งกว่าตนไม่ แม้สัตว์เหล่านี้ก็รักตนมาก เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ผู้รักตนจึงไม่ควรเบี่ยดเบี้ยนผู้อื่น"

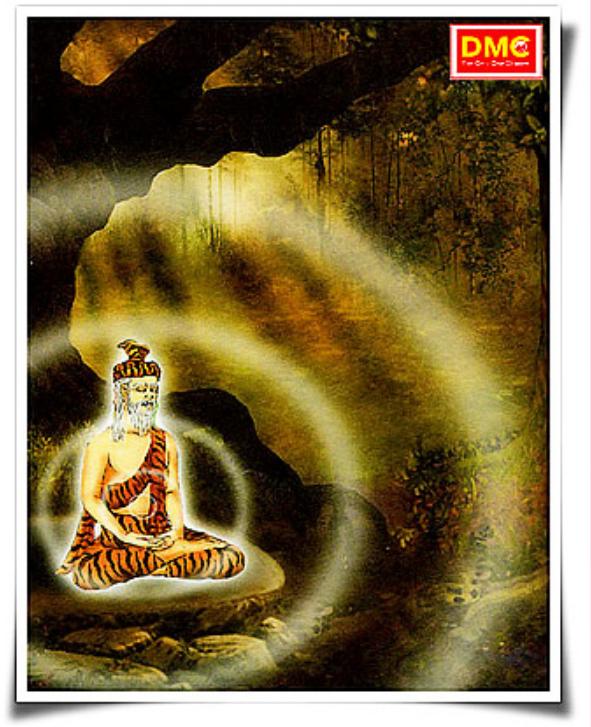
มารดาผู้ให้กำเนิด ถนนกล่อมเกลี่ยงเลี้ยงดูบุตรที่เกิดในอุทธร สามารถสละชีวิตของตนได้ ด้วย

ความรักลูกฉบันได บุคคลผู้ประกอบด้วยเมตตา ตั้งอยู่ในเมตตา เจริญเมตตา พึงตั้งจิตดวงนั้นให้มั่น เช่นเดียวกับมารดาที่สามารถสละชีวิตแทนบุตรของตนได้ฉันนั้น นักปราชญ์ทั้งหลายกล่าวว่า เมตตาธรรมเป็นพระมหาธรรมในพระพุทธศาสนาที่จะยังสันติสุขให้บังเกิดขึ้น มารดาผู้ให้กำเนิดบุตรถนนคอมบุตรของตนยิ่งชีวิต ยอมสละชีวิตของตนแทนบุตรได สภารจิตของมารดาฉันก็อีกเป็นพระมหาธรรมอย่างหนึ่ง

ดังนั้น นักสร้างบารมีทั้ง หลายพึงรักษาดวงจิตไว้ในเมตตาธรรม เมื่อจิตมีความรัก ความชាបชี๋ใจ อย่ามีจำเพาะบุคคลที่ตนรักหรือเฉพาะลูกของตนเองเท่านั้น ให้ใช้จิตที่ประกอบด้วยเมตตาธรรมนั้นແປไปให้ทั่วแก่บุคคลอื่นๆ ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย ให้เหมือนกันหมดทั้งญาติพี่น้อง มิตรสายย และคนที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องก็ตาม ให้เข้าใจและคนที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องก็ตาม ให้ทุกคนเสมือนลูกของเรา ถ้ามีความรู้สึกเช่นนี้ เมตตาธรรมวิหารธรรมย่อมเกิดขึ้นอย่างเต็มที่ ใจของเรางอกสัมภากลับบริสุทธิ์ ผุดผ่องเสมอ

* ดังเช่นในสมัยหนึ่งกิลดาสได บำเพ็ญภารนาอยู่ในป่า ท่านมีนิสัยชอบเจริญภารนาเป็นชีวิตจิตใจ เจริญเมตตาภารนาอยู่เป็นนิตย์ ท่านทำเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอทุกวันทุกคืน เวลาไหนๆ ท่านสบายนักแม่เมตตา คือ ถ้าท่านหันหน้าไปทางตะวันออก ท่านก็ตั้งความปราณนาว่า

"ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายตั้งแต่ตัวเล็กตัวน้อย

จะเป็นสัตว์ ๒ เท้า ๔ เท้า หรือไม่มีเท้า มีเท้ามาก เท่าน้อย อารักษ์แล้วแต่ที่อยู่ในทิศเบื้องหน้าทาง ตะวันออกนี้ ขอให้ได้รับความปราภานาดีที่แผ่ออ กไปด้วยกระเสาะใจที่บริสุทธิ์ ให้มีแต่ความสุข พ้นจาก ทุกข์โศก โกรกภัยต่างๆ” แล้วท่านก็ແ劈ใบพิศนั้น อย่างไม่มีประมาณ อิกวันหนึ่งແ劈ทางทิศเหนือ อิกวันหนึ่งແ劈ทางทิศใต้ และทิศเบื้องบนทิศ เบื้องล่าง ແ劈ไปทุกทิศทุกทาง ท่านແpmเมตตาไปเช่น นี้スマ่เสมอ ทำทุกวัณจนกระทั้งติดเป็นนิสัย ท่าน จึงเป็นผู้ที่หลับเป็นสุข เมื่อนเข้านิเวชสมាមติ เข้า ผ่านสมាមติ กายเบา ใจเบา ความเบิกบานสดชื่น ແ劈ไปทุกอณูเนื้อทุกขุมขน ถ้าผ่านก็ผันแต่สิ่งที่เป็น สิริมงคล ลังที่เป็นบุญกุศลล้วนๆ

ครั้นตื่นมา ก็พบว่าเพิ่งออกมายากแหล่งความสุข สดชื่น ตื่นมา ก็สดชื่น หน้าตาผิวพรรณวรรณะ ผ่องใส ดวงตาสุกสากว่า กัยต่างๆ ไม่มากล้าวยะ ไม่มีสิ่งใดทำอันตรายได้ แล้วยังเป็นที่รักควรพึ่ง มนุษย์และเทวดาทั้ง หลาย แม้แต่สรพสัตว์ ก ควรพนับถือ เคราะพด้วยใจรัก ท่านสามารถปล่อย

อารมณ์ภายนอกออกได้เร็ว เพราะไม่มีอารมณ์ โกรธกับใคร ไม่เป็นพิชเป็นภัยกับใคร มีแต่ความ ปราภานาดีต่อทุกคนในโลก จิตใจของท่านเข้าถึง สามิชิสว่างไสวอยู่ตลอดเวลา ใจท่านสว่างไสวใน ศูนย์กลางกายยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน สว่างไสวไปหมดทั้ง卦 ท่านทำเช่นนี้ตลอดเวลา

พระฉันนั้น ป้าที่ท่านอาศัยอยู่เจื่งอุดมไป ด้วยผลหมากراجعไม่ อุดมด้วยสิ่งที่เป็นมงคลทั้งนั้น แม้แต่สัตว์ที่พุดภาษาหกันไม่รู้เรื่อง หรือที่เคยเป็น ศัตรูกัน เมื่อเข้ามาในบริเวณรัศมีราวดาที่ท่าน อาศัยอยู่ จิตใจนั้นก็เปลี่ยนแปลงไป มีแต่เมตตา ธรรม มีแต่ความปราภานาดีซึ่งกันและกัน รักใคร่ กalemเกลี่ยกัน ไม่เป็นพิชเป็นภัยกัน เมื่อสัตว์จะพึง ถึงครัวตายก็ต้องดินรนไปตายที่นี่ ไม่ตายที่นั้น ดังนั้นหากอสุภะจึงไม่มีในที่นั้น รอบแผ่นดินที่ท่าน อาศัยอยู่เจื่งเป็นแผ่นดินที่สะอาด ดินฟ้าอากาศก็ สะอาด เป็นบรรยายกาศของความบริสุทธิ์ด้วยพลัง เมตตาธรรมที่ท่านແ劈ไปทุกทิศทุกทาง ต่อมากstan ที่ແแหงนี้จึงเป็นที่ตั้งของเมืองกบลพสต์ที่พวงเรา รุจักันดี เป็นเมืองที่เจ้าชายสิทธัตถะซึ่งต่อมากเป็น บรมครุฑ์เป็นศาสดาเอกของโลกทรง ประทับอยู่

นี่คืออานิสงส์ของ การແpmเมตตาที่เกิดขึ้นใน ปัจจุบันทันตาเห็น ไม่ต้องรอเมื่อเวลาโลกไปแล้ว ขอให้พวงเราตั้งใจทำกันจริงๆ จังๆ อย่างスマ่เสมอ แล้วความบริสุทธิ์ภายใน วาจา ใจ ของเราก็จะยิ่งทับ ท่วยยิ่งๆ ขึ้นไป คนรอบข้างสิ่งแวดล้อม ทั้งสัตว์โลก ขันธ์โลก โอกาสโลก บริสุทธิ์ด้วยอำนาจแห่งใจอัน เปี่ยมล้นด้วยเมตตาของเรา

การเจริญเมตตา ก่อนอื่นเราควรແ劈ให้ตนเอง บ่อยๆ ว่า ขอเราจะเป็นผู้ไม่มีเรื่อง ไม่มีภัย ไม่มีความ เปลี่ยนเป็น ให้พ้นจากความทุกข์ มีแต่ความสุข เมื่อແpmเมตตาให้ตัวเองแล้ว ก็พึงແpmเมตตาแบบ เดียวกันให้คนรอบข้าง และคนอื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะ เป็นพ่อแม่ญาติพี่น้อง ครูบาอาจารย์ตลอด จน

สรพสต์ จนกระทั่งขยายออกไปทั่วโลก ทั่วจักราชอันไม่มีประมาณ เพราะฉะนั้น จึงควรแสเมตตาให้ตนเองก่อน จากนั้นก็ค่อยๆ ขยายออกไป หากครอบข้างโดยลำดับ

เราควรแสเมตตาให้บุคคลทั้งหลาย ไม่ว่าเขากคนนั้นจะเคยผิดพลาดล่วงเกินมากตาม จนทำใจให้เป็นกลางๆ ประกอบเมตตาธรรมขึ้นมาในใจ ไม่เจริญด้วยอดติ การเจริญเมตตาคนนั้นมีอานิสงส์ใหญ่๑๑ ประการ ดังที่พระบรมศาสดาของเรารัตรสว่า

* “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เออพึงเจริญเมตตาเจ-ตโตวิมุติ กระทำให้มาก ทำให้เป็นด้วยyan ทำให้เป็นที่ตั้ง ไม่ให้ฟุ้งซ่าน สั่งสมไว้ในใจด้วยดีแล้ว พึงหวังอานิสงส์ ๑ ประการ คือ ย้อมหลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้าย จะเป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย เป็นที่รักของ omnibhikkhū ทั้งหลาย เทวดาย่อเมรักษชา ไฟ กีด ยาพิชัยศัตรูภัยดี ไม่สามารถจะทำอันตรายได้ จิตจะเป็นสามารถได้เร็ว สีหน้าผ่องใส ไม่หลงทำกาลกิริยา และประการสุดท้าย เมื่อยังไม่บรรลุที่สุดแห่งทุกข์ ย้อมเข้าถึงพรหมโลกได้โดยง่าย”

พระพุทธองค์ทรงแนะนำวิธีแสเมตตาให้ด้วยว่า ธรรมดาวิกษุพึงอบรมเมตตาภารนาซึ่งยึดอานิสงส์ ๑ ประการเหล่านี้ แล้วเจริญเมตตาไปในสัตว์ทุกชนิด ทั้งโดยเจาะจงและไม่เจาะจง พึงมีจิตเกื้อกูลແแปลปัยสัตว์ที่มีจิตเกื้อกูล และพึงมีจิตเกื้อกูลແแปลปัยสัตว์ทั้งที่ไม่มีจิตเกื้อกูล พึงมีจิตเกื้อกูลແแปลปัยสัตว์ทั้งที่มีความมั่นใจตเป็นกลางๆ และพึงปฏิบัติในพรหมวิหาร ๔ อาย่างสม่ำเสมอ เพราะเมื่อทำเช่นนี้ แม้ยังไม่บรรลุมรรคผล ย่อมมีสุคติภูมิเป็นที่ไปในภาพเบื้องหน้า

จากนั้นทรงตรัสเล่าว่า แม้แต่การบริโภคก้อนข้าวของชาวบ้าน ก็ย่อมไม่เสียเปล่า เพราะภิกษุผู้เจริญเมตตาจิตแม่เพียงล้านิวมีอ ซึ่อว่าเป็นนายของก้อนข้าวที่ชาวบ้านนำมาให้ และทานที่บุคคล

ถวายแด่ภิกษุผู้เจริญเมตตาจิตแม่เพียงล้านิวมีเดียวนี้ ย่อมจะมีผลมาก มีอานิสงส์มาก มีความรุ่งเรืองไปบุญลัพย์ เพราะฉะนั้น การบริโภคข้าวของพระภิกษุที่ชาวบ้านน้อมถวายนั้นไม่เป็นโมฆะ ไม่เสียเปล่า เพราะภิกษุผู้เจริญเมตตาเช่นนี้ ย่อมเป็นผู้ฉันก้อนข้าว โดยความไม่เป็นหนี้ แต่เป็นหนี้ona บุญให้กับผู้ประธานนาบุญอันอุดม

เรื่องการแสเมตตาฯเป็นเรื่องของความนุ่มนวลของใจ ความสะอาดบริสุทธิ์ของใจ ซึ่งครกไม่สามารถทำให้ครบริสุทธิ์ได้ มีแต่ตนเองเท่านั้นที่สามารถทำตนเองให้บริสุทธิ์ได้ เพราะความสะอาดบริสุทธิ์ และความนุ่มนวลของจิตที่ประกอบด้วยเมตตาธรรม จะทำให้เราเข้าถึงธรรมที่ลับเอียดลึกซึ้งยิ่งๆ ขึ้นไปได้อย่างง่ายดาย

เมตตาธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ถ้าทุกคนในโลกนี้มีเมตตาจิตต่อกัน บ้านเมืองจะมีแต่ความสงบสุข ปราศจากภัยอันตรายใดๆ ทั้งสิ้น ที่สำคัญ เมตตาธรรมจะทำให้ตัวของเราสะอาดบริสุทธิ์ สามารถรองรับธรรมะที่ ลະเอียดสูงยิ่งๆ ขึ้นไปได้ แล้วเราจะได้นำธรรมะนั้น เผื่อแผ่ไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลาย แม้แต่สรพสัตว์ที่เคยมีเวรมีภัยต่อกัน เมื่อได้รับอานุภาพแห่งเมตตาธรรมแล้ว จะปรองดองรักใคร่สามัคคี สถานที่ตลอดจนวัตถุสิ่งของแม้ไม่มีจิตใจก็จะสะอาดบริสุทธิ์อุดมสมบูรณ์ ประเทศไทยย่อมเจริญรุ่งเรือง ฝนตกต้องตามฤดูกาล พืชพันธุ์อุดมภูมิทางวาร์กอุดมสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นจะแสเมตตาธรรมมีผลดีต่อลูกมาก เราทุกคนจะต้องหันเน้นเจริญภารนา และแสเมตตาทุกๆ วัน ทำให้เป็นนิสัย แล้วสิ่งดีๆ จะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราตลอดไป

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมaha มุนี
นามเดิม พระราชาภานวิสุทธิ (ไชยบุญลัพย์ ธมมชโย)
* มก. เล่ม ๑ หน้า ๕๕๗ * มก. เล่ม ๕๗ หน้า ๑๙๙

ក្រសមាគមដើរបន្ទាន់ សំរាមអិនទីរីយ៍ ជាថីវិធីផែនទុកខ្សោយ

ส่วนผู้ได้รู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฉบับ พลันผู้นักจะพัฒนาจากการเบี่ยงเบี้ยนของศัตรู เมื่อตนได้พัฒนาจากวงเดิบของแมว ฉะนั้น"

การเดินทาง ในสังสารวัฏอันหาเบื้องต้น
ท่ามกลาง และเบื้องปลายไม่ได้นี้ หมู่สัตว์ถูก
อวิชชา คือความไม่รู้แจ้งเห็นจริงในชีวิตปิดบังเห็น
จำกัด รู้ให้มีดมโนธรรม เนื่องเกิดมาแล้ว ล้วนตอก
อยู่ในความประมาท มัวแมในรูป รถ กลิ่น เสียง
สัมผัสอันเป็นบ่วงแห่งมาร ร้อยรัศต์ได้ ทำให้
เพลิดเพลินจนหลลีมเป้า หมายดังเดิมที่เกิดมา^๑
เพื่อแสวงหาหนทางของพระนิพพาน มนุษย์ถูก
อวิชชาเข้าครอบงำจิตใจเช่นนี้มายาวนาน ทำให้ไม่
เคยคิดถึงคำสอนของชีวิตที่ว่า เกิดมาทำไม่ ตาย
แล้วจะไปไหน และมีอะไรเป็นเป้าหมายที่แท้จริง
ของชีวิต หากได้มีโอกาสตั้งใจประพฤติปฏิบัติ
ธรรม ด้วยการหมั่นตรึกซึ้งนึกถึงศูนย์กลาง
ตลอดเวลา เมื่อใจถูกกลั่นให้ใสสะอาดบริสุทธิ์
ย่อมจะรู้เห็นเรื่องราวของชีวิตไปตามความเป็นจริง

มีวาระพระบาลีที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ได้ตรัสไว้ว่า

“ໂຍ ຈ ດຸປະຕິຕໍ່ ອດັກ ນີ້ປະມນຸພຸ່ລວມ
ອມືຕຸວາສມເນວຕີ ປຈູນ ຈ ອນດູຕປຸປິ

ໂຢ ຈ ອຸປະກິຕິຕໍ່ ອຕຸດໍ່ ຂີປະເມວ ນິໂພຮົຕີ
ມຸຈັດ ສຕຸຕສມພາຫາ ກົກກໂງວ ວິພວິຍາ

ยังมีเรื่องราวอีกมากมายในโลกที่เรายังไม่รู้
และคาดคิดไม่ถึง เรายังคงเตรียมตัวให้พร้อมอยู่
เสมอ ทำตัวประหนึ่งพระราชาผู้พร้อมที่จะก้าวเข้า
สู่สมรภูมิรบ เตรียมพร้อมที่จะรับกับทุกสถานการณ์
ที่อาจเกิดขึ้น ผู้ที่เตรียมพร้อมเช่นนี้ได้ซึ่งค่าว่าเป็นผู้ที่
ไม่ประมาท การเป็นผู้พร้อมเสมอสำคัญมาก
 เพราะชีวิตของเรานั้นไม่แน่นอน ในวันนี้เรามีชีวิต
อยู่ แต่วันพรุ่งนี้ตัวของเราเองก็ไม่อาจรู้ว่าจะมี
เหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงรออยู่ หรือไม่ การทำตนให้
พร้อมอยู่เสมอ จึงเป็นสิ่งที่บันทิดนักปราชญ์
สร้างสรรค์ โดยเฉพาะการรู้เท่าทันใจของตนเอง เป็น
สิ่งที่สำคัญที่สุดรู้เท่าทันกิเลสอาสวะที่บังคับเห็นจำก
คิด รู้ของเรา แล้วไม่ยอมให้กิเลสอาสวะเหล่านั้นมา
ดลใจเราให้ประมาท ทำให้เราสามารถปะทะ
ประคองตนให้รอดพ้นจากภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้น
ได้ หากไม่ประคับประคองสติให้ดี ปล่อยใจให้หลุด
เลื่อนไปตามกระแสกิเลสแล้ว จะทำให้ชีวิตผิด
พลาดได้ง่าย เมื่อผิดพลาดแล้วก็ยากที่จะรอดพ้น
ไปจากความทุกข์ทรมาน

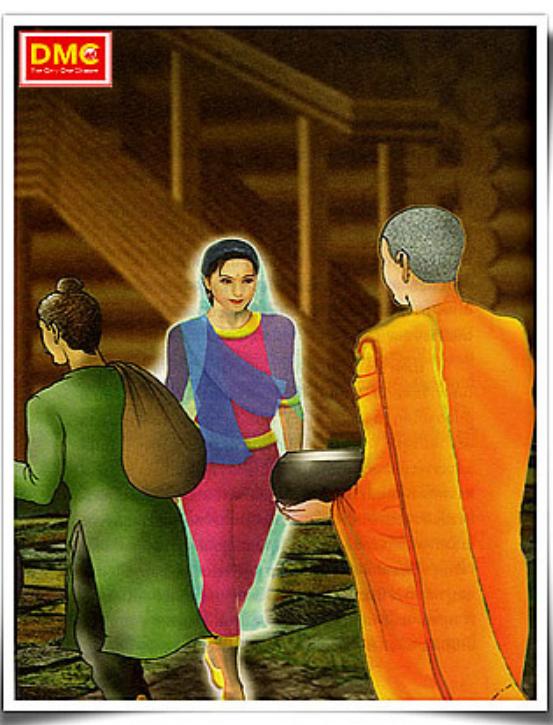
* ครั้งหนึ่ง เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรง
พระชนม์ปีชัยพอยู่ ทรงประกาศพระศาสนา ยังสรรพ-
สัตว์ทั้งหลายเป็นจำนวนมากให้ได้มอมฤตธรรม ให้
เข้าถึงบรมสุข คือพระนิพพาน แต่ยังมีพุทธสาวก
อีกเป็นจำนวนมาก ที่ยังไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์
ของชีวิต ยังไม่หมดสิ้นอาสวากิเลส ครั้นได้ฟังพระ-
ธรรมเทศนาแล้ว ก็dimหาปีติ ได้ตัดสินใจละเวณ
สุขสบายในทางโลกออกบวชบำเพ็ญสมณธรรม

ตามรอยพระบาทของพระ ศาสนา ในจำนวนนั้น ได้มีกบุตรหนุ่มท่านหนึ่งตัดสินใจออกบวชเข่นกัน มีความประณอย่างแรงกล้าที่จะบำเพ็ญเพียรทำอาสาภิเษสให้หมดสิ้นไป ทุกๆ วันท่านได้บำเพ็ญสมณธรรมไม่เคยขาด แต่สิ่งที่เราคาดไม่ถึงยังมีอีกมากมายซึ่งอาจเกิดขึ้นได้เสมอ

วันหนึ่ง พระภิกขุปั้นเดินบินทางมาต ได้ทอกสายตาลงต ำ ก้าวเดินบินทางมาตด้วยความสงบ สำรวมตามปกติ จนกระทั่งไปถึงบ้านหลังหนึ่ง เพียงชั่วขณะนั้น แบบเดียวเท่านั้นที่ท่านละจากการทอกสายตาลงต ำ แล้วข้อนตามขึ้นมองตามปกติ พลันสายตาของท่านพบหญิงสาวคนหนึ่ง ที่มีรูปร่างสวยงามจับใจ ประกอบกับในอดีตชาติเคยเกิดมาพบกัน มีความหลังด้วยกันมาก่อน ทำให้เกิดอาสาขันเป็นกระแสรทื่อนอนเนื่องมานาน ถูกพิชແหง่าราคเดียดแหงใจอย่างแรงกล้า ทำให้ผลอสติไม่ได้ประคองใจไว้ในตัว แต่ส่งใจออกไปข้างนอก ไปติดอยู่กับหญิงสาวคนนั้น สมณธรรมที่เพียรประพฤติปฏิบัติมายาวนานก็ไม่สามารถต้านทานได้ เกิดความรุ่มร้อนอยากลาสิกขາออกไปใช้ชีวิตกับหญิงสาวนั้น

จากเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่า ความประมาท เลินเล่อ ไม่สำรวมเพียงชั่ววูบ อาจทำให้เกิด อันตรายอย่างใหญ่หลวงในชีวิตพรหมจรรย์ พระพุทธองค์ทรงเลิงเห็นความสำคัญของการสำรวมระวังเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้ไม่ตอกอยู่ใต้อណาจของกิเลส หากประศาจความสำรวมแล้ว ย่อมจะก่อให้เกิดทุกข์แสนสาหัส

ข่าวที่ พระภิกขุหนุ่มรูปนั้นอยากสึกเป็นที่เลื่องลือกันในหมู่ของพระภิกขุ เพียงแต่ว่ายังไม่มีครรภ์สาเหตุที่แท้จริง พระบรมศาสดาทรงเลิงเห็นอุปนัยแห่งมรรคผลของເຮືອຈິງຕัวສเรียมมาถามว่า “ภิกขุ การบวชในศาสนากองตถาดตนนั้น เป็นลิ่งที่ประเสริฐสุดแล้ว เหตุไฉนເຮອຈະລະເພນີ່ໄປເລົາ”

เมื่อถูกพระศาสดาตรัสตามเข่นนั้น พระภิกขุหนุ่มไม่กล้าทูลคำเห็ด จึงทราบทูลตามความเป็นจริงว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ตอนที่ข้าพระองค์ออกเดินบินทางมาต ได้เห็นหญิงคนหนึ่งประดับประดา ร่างกายอย่างสวยงาม ข้าพระองค์ดูใจไม่ไหว มีจิตผูกพันกับนาง อยากลาสิกขາพระเจ้าข้า” พระศาสดาได้ทรงสดับดังนั้น ทรงประทานนาจตรัสเตือนสติภิกขุหนุ่มให้ได้คิด จึงทรงนำอดีตนิทานมาตรัสเล่าว่า

ชาติหนึ่งที่พระบรมพระโพธิสัตว์เกิดเป็นไก่ป่า มีบริวารหลาย ร้อยตัว อาศัยอยู่ในป่าหกินกับเหล่าบริวารอย่างสงบสุขตลอดมา โดยไม่มีภัยอันตรายใดๆ เกิดขึ้น กระทั่งมีนางแมวตัวหนึ่งมาอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่พระโพธิสัตว์กับเหล่าบริวารอาศัยอยู่ นางแมวตัวนั้นได้ใช้กลอุบายล่อลงให้ไก่ทั้งหลาดตายใจหลงเข้าไปหกินในถิน ของมันว่า ในป่าที่มันได้อาศัยอยู่ มีอาหารอุดมสมบูรณ์มาก ไม่ต้องอยากยากแค้นเลย เมื่อไก่ทั้งหลาดหลงเชื่อต่างพากันเข้าไปหกินในป่านั้น นางแมวเจ้าเลี้นได้จับไก่ป่าบริวารของ

พระโพธิสัตว์กินจนหมด และป่วยนานาจักษุให้ไก่
พระโพธิสัตว์เข้าไปอีก แต่พระโพธิสัตว์รู้เท่าทัน
เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น จึงไม่ยอมประนาม

แมงเจ้าเล่าหึ่คิดว่า เจ้าไก่ตัวนี้ช่างอดดีเหลือ
เกิน “ไม่รู้ว่าเราเป็นแมงเจ้าอุบาย เราควรที่จะ
เล้าโลมว่า จะยอมเป็นภารยาของมัน เมื่อมันหลง
เข้ามา แล้วตกอยู่ในอำนาจของเรา เราจะสำเร็จ
ให้มันในภายหลัง เมื่อคิดอุบายนี้แล้ว นาง
แมงได้อเข้าไปหาพระโพธิสัตว์ แล้วพูดขึ้นด้วยคำพูด
ที่อ่อนหวานว่า “ดูก่อนพ่อไก่น้อยสีแดงผู้มีขน
สวยงามเกินกว่าใครในป่านี้ ขอให้หันลงมาจาก
กิจไม่ที่เกาะอยู่เดิม เราจะยอมเป็นภารยาของท่าน
ไก่น้อยตัวประเสริฐของฉัน ฉันมีความสุขที่ไม่มีสิ่ง
ใดเบรี่บวลด้านอยู่ ขอท่านลงมาเดิม” ไก่พระ
โพธิสัตว์ได้ฟังดังนั้น มีสติรู้เท่าทันในเหตุการณ์ที่จะ
เกิดขึ้น คิดในใจว่า เจ้าแมงตัวนี้กัดกินญาติของเรา
หมดแล้ว บัดนี้คงอยากกินเราแน่นอน เราจะໄล้มัน
ไปดีกว่า คิดแล้วก็กล่าวขึ้นว่า “เจ้าเป็นสัตว์ ๒ เท้า
ที่สวยงาม ส่วนฉันเป็นสัตว์ ๒ เท้า แมงกับไก่อยู่
ด้วยกันไม่ได้หรอก ไปหาตัวอื่นเป็นคู่คู่ของเดิม เรา
ไม่ต้องการแมงอย่างเจ้าหรอก”

นางแมงฟังคำพระโพธิสัตว์ก็ยังไม่ยอมแพ้ คิด
ในใจว่า เราจะล่อลงไก่ตัวนี้ไปกินให้ได้ จึงพูดว่า
“ฉันจะยอมเป็นภารยาแสนดี จะทำอะไรเพื่อท่าน
ทุกอย่าง ไม่ยอมแบ่งใจไปให้ใครเลย ท่านคือชีวิต
ฉัน อย่าผลักไส้ไปส่งฉันเลย ท่านจะได้พบฉันผู้เป็น
พรหมจารินี เป็นโอกาสที่หาได้ยากยิ่ง” แม้ได้ฟังดัง
นั้นแล้วก็ตาม ด้วยความเป็นผู้รู้ทันเหตุการณ์ พระ
โพธิสัตว์ก็ไม่หลงกล คิดในใจว่า เห็นที่เราจะต้องชู
ให้แมงตัวนี้หนีไป คิดแล้วก็พูดขึ้นอย่างไม่แยแสว่า
“ดูก่อนเจ้าใจลักษิกไก่ จงไปไก่ๆ เดิม เราไม่มีทาง
หลงกลเจ้าหรอก เจ้าจะทำอะไรเราได้ เจ้าไม่
ต้องการเราเป็นสามีหรอก อย่ามาทำเป็นพูดดีเลย
ไปหลอกผู้อื่นเดิม ผู้อื่นอาจหลงกลเจ้าก็ได้” เมื่อ
พระโพธิสัตว์กล่าวดังนี้แล้ว นางแมงจึงยอมล้มเลิก

ความตั้งใจที่จะหลอกกินพระโพธิสัตว์อีกต่อไป

เมื่อพระบรมศาสดาตรัสเล่าอดีตนิทานจบ
แล้ว ทรงประกาศสัจธรรม ในที่สุดแห่งการแสดง
ธรรม กิจขุที่กระสันอย่างสึกนั้น ได้มีดวงตาเห็น
ธรรม ดำรงอยู่ในสถาปัตยพล มีจิตใจที่นักแน่น
มั่นคงอยู่บนเส้นทางของพระอิริยาบถ ไม่เกิดความ
รู้สึกที่อยากลาสิกษาอีกต่อไป

จะเห็นว่า การที่เราเมตติ รู้เท่าทันเหตุการณ์ที่
จะเกิดขึ้น โดยใช้สติปัญญาพิจารณา แล้วจึงเชื่อ
เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าเราเป็นผู้รู้เท่าทัน
เหตุการณ์แล้ว จะทำให้เราฝ่ามือวิกฤติของชีวิตได้
อย่างง่ายดาย การมีสติอยู่ตลอดเวลา จนสามารถ
แยกแยะ และรู้เท่าทันอาสวากิเลส อันเป็นต้นตอของ
ทุกข์ทั้งปวงได้ เราจะต้องมีใจที่ใสบริสุทธิ์ตลอด
เวลา เพราะใจที่ผ่องใสบริสุทธิ์ อยู่ตรงจุดแห่งความ
ลະเอียด คือศูนย์กลางกายนี้ จะทำให้เรารู้แจ้งเห็น
แจ้ง ทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคตไปพร้อมๆ กัน หาก
ทำได้เช่นนี้ ย่อมได้ชื่อว่า รู้เท่าทันเหตุการณ์อย่าง
แท้จริง ดังนั้นให้ทุกท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมให้ดีกัน
ทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหานาມ มนี
นามเดิม พระราชาภavarisuthi (ไซบูลย์ รุ่มซูโย)

* มก. เล่ม ๕๙ หน้า ๙๑

เรื่องเด่นหันเหดุการณ์ “น้องเมย์” รัชนก อินทนนท์

“น้องเมย์” รัชนก อินทนนท์ แชมป์โลก! ผู้อ่อนน้อม แต่ไม่อ่อนแย

11-15, 12-16 ลูกไฟร์ແຍນດີໂອເວອຣ໌ເຂດຂອງເສີຍເວ່ຍ
ທຳການໄດ້ດີເກີບຄະແນນໄດ້ເກືອບຖຸກຄົ້ນນຳ 19-13

“น้องเมย์” รัชนก อินทนนท์ ເຕີຣີມເຂົ້າຮັບຮາງຮັດລູກກົດຕົ້ນຢູ່ວັນນີ້

ໃນວັນນີ້ 12 ສິງຫາດພ.ສ.2556 ນ້ອງເມຍ໌ ຈະ
ເຂົ້າຮັບຮາງຮັດລູກກົດຕົ້ນຢູ່ວັນນີ້ ເນື່ອງໃນໂຄກສວັນແມ່ແ່ງ
ชาຕີ ຂອງ ສປາສັກຄມສະເຄຣາທີ່ແ່ງປະເທດໄທຢ ໃນ
ພະບານຈາກສະເໜີປັນກົງ ທີ່ສະວັນອັມພວ

ໃນວັນແມ່ປີນີ້ ເຮົາມາທຳຄວາມຮູ້ຈັກຄູ່ແມ່ລູກ ຂອງ
ນ້ອງເມຍ໌ ຮັບຮັດລູກກົດຕົ້ນ ນັກແບດມິນຕັນທີ່ມີໜຳກັດ
ສາວໄທ ຄວາມສົມພັນນົມແມ່ລູກທີ່ເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນກຳລັງໃຈສຳຄັນທຳໃຫ້ເຂົມວັນນີ້

ໜະແລ້ວ ຄວ້າແຂມປົກແບດມິນຕັນ ຊົງແຂມປົກ 2013

“ນ້ອງເມຍ໌” ຮັບຮັດລູກກົດຕົ້ນ-ເຂົ້າຮັດຫລື ເສີຍເວ່ຍ ມີ 1 ຂອງ
ໂລກ ຈາກຈື່ນ 2-1 ເກມ ໃນການແປ່ງຂັນແບດມິນຕັນທີ່
ແຂມປົກ 2013 ລອບຊົງໜະແລ້ວ ທີ່ຈື່ນ ວັນທີ 11
ສິງຫາດພ.ສ.2556 ນີ້

ເກມແຮກ ຮັບຮັດລູກ ນຳ 4-2 ແຕ່ເສີຍເວ່ຍເອາຄື່ນ
ສາມແຕ່ມຽດພລິກນຳ 5-4, 6-5 ຮັບຮັດກຳສີຄະແນນ
ຕິດຕໍ່ອັກນຳທ່າງ 9-6 ເສີຍເວ່ຍແກ້ຄືນດ້ວຍການເກີບ
ທ້າຄະແນນວຽດນາເອົກຄົ້ນ 11-9 ແລະ ມີທ່າງໄປເປັນ
15-10 ຮັບຮັດເບຣາກເກມດ້ວຍລູກຫຍອດເນື້ອໄລ່ມາເປັນ

ຮັບຮັດ “ໄມ້ທ້ອໄລ່ມາເປັນ 15-19 , 16-19, 17-19
ກ່ອນຈະພຸ່ງຕືອອກໃຫ້ເສີຍເວ່ຍນຳ 20-17 ພ້ອມກັບໄດ້
3 ເກມພອຍ໌ ແຕ່ຮັບຮັດກຳສີຄະແນນໄລ່ມາເປັນ 19-
20 ກ່ອນທີ່ເສັນອີເປີນ 20-20 ຈາກກາຣເຊື້ອລູກທ້າຍເສັນ
ອຍ່າງແມ່ນຍໍາຂອງເສີຍເວ່ຍ ເວ່ຍທີ່ຕືອອກໄປໆພໍາໃຫ້ອັກດິວ່າ
ພ້ອມກຳສີຄະແນນວຽດນາໄປ 22-20 ນຳ 1-0

ເກມທີ່ສອງ ຫລື ເສີຍເວ່ຍ ອອກນຳ 4-2 ຮັບຮັດທວງ
ຄືນສາມຄະແນນວຽດພລິກນຳ 5-4 ຈາກນັ້ນເປັນເສີຍເວ່ຍ
ທ້າຄະແນນນຳໃຫ້ຮັບຮັດໄລ່ທີ່ເສັນອ ກ່ອນນ້ອງເມຍ໌ຈະ
ພລິກສຕານກາຣນຳນຳບ້າງ 15-14 ແຕ່ຫລື ເສີຍເວ່ຍໄມ້
ເປັນທ້າຄະແນນທີ່ເສັນອ 15-15 ແລະ ທ້າຄະແນນນີ້ໄປ
ເປັນ 20-18 ກ່ອນນັ້ນໄປ 21-18 ຕີ່ເສັນອເປັນ 1-1

ເກມສາມ ນ້ອງເມຍ໌ ອອກນຳຕົ້ນແຕ່ແຮກແລະ ວັກຊາ
ກາຣນຳຕໍ່ໄປເຮືອຍາແລະ ຊົງໄປ 21-14 ສ້າງ
ປະວັດທີ່ສາສົ່ງເປັນນັກແບດມິນຕັນໄທຢ ແກ້ໄຂວ່າ
ແຂມປົກ ພ້ອມລົບເລືອນຝຶນຮ້າຍຂອງແບດມິນຕັນ
ໄທຢ ພ້ອມຈາກກ່ອຫຼວງວາທັກນອງຈົນເປັນຂ່າວດໄປ
ທ່ວ່າລົກເດືອນກາກງາມ (ທີ່ມາ komchadluek.net)
“ນ້ອງເມຍ໌” ຮັບຮັດລູກກົດຕົ້ນ ຄື້ອງໄລ

“ນ້ອງເມຍ໌” ຮັບຮັດລູກກົດຕົ້ນ ນັກ ກີ່ພໍາແບດມິນຕັນ
ສາວໄທ ທີ່ວັນນີ້ ເຂົ້າຮັດມິນຕັນໂລກ ແຂມປົກ
ແບດມິນຕັນ ທີ່ທັງເກົ່າແລະ ດີ ເປັນທີ່ເຊື່ອນໃນເຮືອງ
ຄວາມອ່ອນນັ້ມຄົ່ມຄົ່ມຕົ້ນ ເຮົາກໄດ້ວ່າເຂົ້າຮັດມິນຕັນ
ວັນນີ້

น้องเมย์ รัชนา แชมป์แบดมินตันหญิงของโลก

คุณแม่ลูก ของน้องเมย์ รัชนา อินทนนท์

**ประวัติศาสตร์นักแบดมินตันหญิงไทย
คนแรก ที่อายุน้อยที่สุดที่สามารถคว้า
แชมป์โลก มาครองได้สำเร็จด้วยวัย 18 ปี**

ประวัติ "น้องเมย์" รัชนา อินทนนท์

รัชนา อินทนนท์ ชื่อเล่น: เมย์ เกิดวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 เป็นนักกีฬาแบดมินตันชาวด้วยเชื้อสายไทย เกิดที่จังหวัดร้อยเอ็ด

ในปี พ.ศ. 2552 รัชนา เป็นแชมป์ที่อายุน้อย

ที่สุดในการแข่งขัน BWF World Junior Championships ครั้งที่ 14 ที่ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นการแข่งขันแบดมินตันระดับเยาวชนโลก ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 เธอสามารถป้องกันแชมป์รายการ BWF World Junior Championships ได้

ในปี พ.ศ. 2554 น้องเมย์ รัชนา เป็นนักแบดมินตันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ในรายการ BWF World Junior Championships เนื่องจากการแข่งขัน BWF World Junior Championships 2011 ที่จัดขึ้นที่ไหเบนนัน รัชนาสามารถคว้าแชมป์รายการนี้ได้อีกเป็นครั้งที่ 3 ติดต่อกัน ด้วยอายุเพียงแค่ 16 ปี และเป็นครั้งแรกของการแข่งขันระดับเยาวชนโลกที่อันดับที่ 1 ได้แชมป์ 3 ปีต่อ

การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 2011 น้องเมย์ รัชนา เป็นหนึ่งในผู้เล่นทีมหญิงชาติไทย ที่เข้ารอบชิงชนะเลิศกับทีมชาติอินโดนีเซียไป 3-1 โดยรัชนาชนะรวด 3 局

น้องเมย์ รัชนาในการแข่งขัน
BWF World Junior Championships 2011

เฟอร์ดาชาวี ไปได้ 2-1 เซต ทำให้ทีมชาติไทยคว้า
เหรียญทองไปครอง โดยต่อมา รัชนา ได้รับรางวัล
นักกีฬายอดเยี่ยมหญิงจากสยามกีฬา^{ที่}
ประเทศไทย

ปี พ.ศ.2555 การแข่งขัน Thailand Open
Grand Prix รัชนา สามารถผ่านเข้าไปสู่รอบชิงชนะ
เลิศ แต่แพ้ Saina Nehwal ไป 1-2 เซต ทำให้ได้
เพียงอันดับสอง ในเดือนสิงหาคมปีเดียวgan เธอได้
เข้าแข่งขันโอลิมปิก 2012 ที่ลอนדון โดยสามารถ
ผ่านรอบแรกไปได้ ก่อนที่จะแพ้ หวัง ชิน จางจีน ใน
รอบ 8 คนสุดท้ายไป 1-2 เซต

ความอ่อนน้อมของ "น้องเมย์" รัชนา อินทนนท์

เอกลักษณ์ของ น้องเมย์ รัชนา ระหว่างการ
แข่งขัน คือการแสดงสัมมาคาระด้วยการยกมือ^{ให้}
ไหว้แก่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งสมาคม

น้องเมย์ รัชนา แชมป์แบดมินตันหญิงของโลก

"น้องเมย์" รัชนก อินทนนท์ แชมป์โลก! ผู้อ่อนน้อม แต่ไม่อ่อนแคร

แบดมินตันของอินเดีย ส่งหนังสือแสดงความ
ยกย่องเชกอัลชณ์ดังกล่าว หมาย Samantha
แบดมินตันแห่งประเทศไทยด้วย ว่า "เราไม่เคยเห็น
นักกีฬาคนไหนอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่รัชนกทำ

การยกเมื่อไห้วเป็นวัฒนธรรมของอินเดีย กับ
ไทย ที่สืบทอดกันมานาน การแสดงออกของรัชนก
ทำให้เห็นถึงความศิริโภช์ของชาติไทย ที่มีความ
สูงส่งในการรู้จักเคารพนับถือผู้อื่น รัชนก ทำ ให้ชาว
อินเดียมองไทยด้วยความรัก ทำให้ชาวอินเดียรัก
และนับถือคนไทยมากกว่าก่อนหลายเท่า ความ
อ่อนน้อมอ่อนโยนของ น้องเมย์ เป็นที่น่ารักสำหรับ
คนไทยเลย

เด็กพูดจาหายาก

เรียนรู้เรื่องมาจากการ สุขภาพ สายใจ ที่ออกอากาศทางช่อง DMC

...การพูดจาสุภาพอ่อนหวาน
ย่อมเป็นที่รักของทุกคน แต่เมื่อไหร่ก็ตาม
ที่เด็กของเราพูดจาด้วยคำหยาบคาย ย่อม
ทำให้พ่อ แม่ เกิดความนังกใจไม่น้อยเลย
เด็กๆ พูดจาหยาบคายได้อ่าย่างไร?

ส่วนแรกมาจากการเลียนแบบที่ดี
จากคนในบ้าน เพื่อน นอกโรงเรียน รวมถึงสื่อทาง
โทรทัศน์หรือต่างๆ ที่เด็กเห็นได้ทุกวัน แต่อย่างไร
ก็ตามพฤติกรรมพูดคำหยาบสามารถแก้ไขได้จ่าย
มาก โดยเฉพาะในช่วงที่เขายังเล็กอยู่ เด็กในวัย
อนุบาลหรือวัยประถมจะเป็นวัยที่แก้ง่ายที่สุดใน
การพูดคำหยาบ

เราสามารถแก้ไขเด็กพูดหยาบคาย^{ได้อ่าย่างไร?}

ถ้าพ่อ แม่ บางท่านที่มีคำพูดไม่ค่อยมีดูถูก
ว่าเจ้าเท่าที่ควร เราต้องเริ่มแก้ไขจากพ่อ แม่ ก่อน
เพราเด็กๆ ต้องจดจำและเลียนแบบแน่นอน จากคำ
พูดที่พูดกันทุกวันเป็นเรื่องปกติ ก็จะเป็นสาเหตุให้
เด็กพูดจาหยาบคายเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าพ่อ แม่ ไม่
ได้พูดแต่เกิดจากการเลียนแบบจากเพื่อนหรือสื่อ
ต่างๆ เราควรจะพูดกับเด็กว่า คุณพ่อ คุณแม่ ไม่
อนุญาตให้พูดคำหยาบเหล่านี้ในครอบครัวของเรา
ซึ่งเป็นกฎที่เราตั้งขึ้นสำหรับเด็กอนุบาล ประถม
เพราเมื่อเราตั้งกฎขึ้นมาเด็กก็จะรู้ว่าเราตั้งกฎขึ้น
มาและจะไม่ทำ

ครอบครัวต้องให้กำลังใจในการแก้ไขของเด็ก

ขณะเดียวกันถ้าเป็นเด็กที่โตขึ้นมาอีกรอบดับ
หนึ่ง การพูดเลียนแบบหรือการพูดคำหยาบ โดย
เฉพาะในกลุ่มเด็กวัยรุ่นบางครั้งพ่อแม่ก็อาจจะต้อง^{ทำเป็นเมื่อรู้ไม่เห็น บ้าง เพราเด็กจากที่เด็กพูดตาม}
สื่อหรือเพื่อนๆ แต่ถ้ามีคำหยาบที่มากเกินไปก็ควร
มีการพูดคุยกันในบ้านว่าควรพูดหรือไม่ควร พูดใน
ช่วงเวลาไหนบ้าง ตัวอย่างเช่น เวลาที่เราเล่นกัน
สนุกสนานเด็กบางคนอาจผลักหลุดพูด出口มา แต่
ถ้าเข้าพูด出口มาว่าขอโทษก็เป็นการแสดงว่า เขา
พยายามควบคุมคำพูดเหล่านั้น ในกรณีที่เด็ก
พยายามควบคุมตัวเองที่จะไม่พูดคำหยาบแต่ก็
ผลักพูด出口มา คุณพ่อ คุณแม่ อาจจะต้องมีวิธีให้
กำลังใจและลงโทษ

การให้กำลังใจ เช่น ถ้าเห็นว่าเขากำลังจะ
ผลักหลุดคำหยาบ出口มา ให้เราเป็นความสนใจ
ชวนเข้าพูดเรื่องอื่น หรือเมื่อพูดไปแล้วเราจะไม่
ดำเนินกันเรียกว่าเป็นการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมนั้น
แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เข้าพูดประจำและพูดรื่อยๆ หรือ
บอຍจนเป็นที่น่ารำคาญ คุณพ่อ คุณแม่อาจจะต้อง

ถ้าเกินที่จะแก้ไขควรพาเด็กมาพบแพทย์

พูดคุยปรับความเข้าใจกับเด็กเข้าใจ

มีการลงโทษเข้า แต่การลงโทษทางด้านจิตวิทยา หมายถึง การงดของที่เข้าขอบหรือการตัดสิ่งที่พิเศษต่างๆที่เข้าจะได้ จะไม่ใช่วิธีการตักน้อหื่อ ตะโกนร่ากันด้วยอารมณ์ เด็กอาจจะเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ได้จากคุณพ่อ คุณแม่ที่เป็นต้นแบบที่ดี

ถ้าเราอีนยันที่จะไม่ให้เข้าพูดคำหยาบเหล่านั้นเด็กก็จะค่อยๆเลิกไป แต่อย่างไรก็ตามถ้าเด็กไม่ยอมเลิกพูดคำหยาบ ให้พ่อ แม่ ลองสังเกตเป็นเวลาสัก 1-2 สัปดาห์ ถ้ายังมีคำหยาบหลุดออกมาก่อนยุบปอยๆ คุณพ่อคุณแม่อาจจะต้องพามาพบจิตแพทย์ว่าสาเหตุที่แท้จริงเกิดจากอะไร

ซึ่งเคสนี้เคยเกิดขึ้นกับเด็กบางรายที่ผลของการกระทำการของมาบ่อย เนื่องจากโรคบางอย่างซึ่งเกิดจากการทางกายภาพอย่าง สิ่ง ผลให้เด็กพูดคำหยาบออกໄปโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ แต่ถ้าเป็นกรณีนี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการใช้ยาควบประทาน เนื่องจากโรคบางอย่างที่อาจจะเกิดขึ้น อาจจะพบได้อีกว่าโรคทางสมองหรือ อุบัติเหตุทางสมองก็มีผลเช่นกัน ซึ่งเคยเกิดกรณีที่เด็กพูดคำหยาบหลังจากที่ประสบอุบัติเหตุ ซึ่งถ้าเป็นสาเหตุนี้ควรพาไปพบแพทย์ทางด้านประสาทแพทย์ แต่ถ้าเด็กไม่มีประวัติการประสบอุบัติเหตุ โรคหรือการกระทบกระเทือนทางสมอง ก็ไม่มีสิ่งที่ต้องน่าเป็นห่วง

ไม่ใช่กำลังและพูดจาจุนแจง

การพัฒนาการของเด็ก?

สุดท้ายแล้วคุณพ่อคุณแม่ คือ ต้นแบบที่ดีที่สุดในการพัฒนาลูก ถ้าเราไม่พูดคำหยาบ สอนลูกพูดแต่คำที่ไพเราะเหมาะสม เมื่อลูกพูดคำหยาบมาแล้วเราเพิกเฉยหรือลงโทษตามสมควรแล้วยังไม่ได้ผล ควรจะต้องพามาพบจิตแพทย์ว่าสาเหตุที่แท้จริงมาจากอะไร เพราะหลายครั้งที่พบว่าปัญหาบางอย่างเกิดจากหล่ายปัจจัยร่วมกัน

ซึ่งบางครั้งต้องอาศัยบุคลากรที่ 3 คือแพทย์มาช่วย ซึ่งเราต้องนำมาร่วมกัน เด็กทุกวันนี้ต้องการการสนับสนุนฐานที่ดี โดยเฉพาะเรื่องของศีลธรรมค่า หยาบก็เป็นศีลธรรมอีกข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นคุณพ่อ คุณแม่จะปลูกฝังเรื่องนี้ให้เด็กได้อย่างไร และเป็นผู้ที่สามารถปลูกฝังเรื่องนี้ให้กับเด็กได้ง่ายที่สุด ฉะนั้นเด็กพูดคำหยาบมาก น้อยหรือไม่พูดเลย เมื่อเข้าโตขึ้น การพูดจะไปเรื่อง พูดแต่ความจริงและพูดในเวลาที่เหมาะสมจะทำให้เราเป็นที่รักของคนอื่นๆ

ชีวิตไม่ได้รับเรียนเสมอไป...

ชีวิตไม่ได้รับเรียนเสมอไป... แต่สุ่มๆ ตอนๆ เมื่ออนุญาในปัจดงพิงไพร
มีลูกเล็ก ลูกใหญ่ สูงๆ ต่ำๆ ดังนั้น...เมื่อเจออุปสรรคของชีวิต ก็อย่าห้อแท้ อย่าห้อถอย
เลี่ยงไรก็เลียไป แต่อย่าเสียความสนใจใจ อย่าเสียกำลังใจที่จะต่อสู้กับคุปกรณ์นั้น
ยามใดเดี๋ยวเราห้อแท้ จนสู้ชีวิตด้วยสติปัญญาและกำลังใจขันสูงส่ง

(ตะวันธรรม)

Dhamma TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774
www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา